UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Primam Digesti Novi

Bartolus

Lvgdvni, M.D.LXVII.

Appelationibus recipiendis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96158

Visual Library

quero. C. ne lic. ter. ꝓuo. qꝛ tunc ꝑ ſniā que tranſiuit in rem iudicatā, ꝓſumit̃ et ꝑ rectitudine proceſſus. Probat ipſe per tex. optimū in c. cū inter vos. ad fi. de re iud. Et ad Bart. hic adde Bar. in l. platā. C. de ſentē. ⁊ Bal. in d. l. j. C. ne lic. ter. ꝓuo. ⁊ Bal. in c. qm̄ ꝯ. de ꝓbat. ⁊ Jmo. in l. iiij. §. cōdemnatū. ff. de re iudi.

b Alex. ¶ Dicit gl. Ad hanc glo. adde Saly. in l. ſi conuenerit. ff. de iuriſd. omn. iud.

De appellationibus recipiendis. Tit. v.

LEX I.

a NOn ſolent. [a] Vide gl. in verbo, quod mox. que incip. i. intra biduum. Et prima opi. eſt vera, [b] qꝛ dꝫ hēre ratum intra illud tp̄s. intra qd̄ p̄t appl'o interponi. l. bonoꝝ. ff. rem ra. habe. qd̄ tn̄t Dy. ⁊ Spec. tit. d ap pel. §. j. verſ. porro. Jtē no. gl. primā. Opp. inſti. de ſatiſda. §. fi. Sol. vere fideiubet, ſꝫ non vr̄ intercedere, vt iuuetur Velleiano. Sic ff. de procura. l. feminas. Simile in minore caſu, in quo pōt alium defendere, vt C. de procur. l. exigendi. quod no. ad multa.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Non ſolent. De rōne huius legis. vide Bald. in l. alienam. C. de procu. ⁊ circa gl. ⁊ Bar. hic ⁊ vide Bal. in rub. C. de app. ⁊ qd̄ hic dr̄ per Bar. tꝫ idem Arch. ij. vj. q. can. non ſolent. in verſi. in gl. j. inter vbi alleg. iſtum tex. ⁊ d. l. bonorum. ⁊ Compoſtel. in c. ſtatuimus. de ele. in gl. fi. in verſ. ſunt alij. vbi dt Archi. qꝛ amicus pōt appellare, ſed Bar. in d. l. alienam. C. de ꝓcu. tꝫ qꝛ iuuetur Velleiano, ⁊ ſic eſt ꝯtrius, ⁊ qd̄ ſolet dici, qd̄ nō audiunt̃ appellātes, niſi quoꝝ intereſt, fallit niſi ꝯ aliquos eēt ꝓceſſum ꝯ iuris diſpōnem. Jta dt Bal. in l. fi. C. de fideicō. liber. Et regulariter an ille, cuius non intereſt, poſſit appellare, vide Mode. in l. pe. ff. tit. j. in fi. per Bal. in auth. hodie. C. de appel.

b Poma. ¶ Opinio eſt vera. Vide Alexā. conſi. cxxxv. in verſi. ⁊ hoc magis. vol. ij. ⁊ Oldr. cxxx. ꝓpe finē, ⁊ Alex. cſ. vol. ij. vbi loquitur in fratre qui appellauerat ꝓ alio fratre, ⁊ Soci. xlv.

LEX II.

1 ☞ Delegans poteſt reuocare ſententiam interlocutoriā ſine appellatione, licet ſit diffinitiua in illo incidenti.

2 Appellari ab interlocutoria non poteſt, niſi qn̄ per appellationem a diffinitiua non poteſt eſſe conſultum, vel per reſtitutionē in integrum appellanti, vel nulla diffinitiua ſperatur.

3 Sententia lata in momentanea poſſeſſione non appellatur, qꝛ parit modicum preiudicium.

Sententia lata in momentanea poſſeſſione qn̄ apparet magnū preiudicium, quod niſi per appellationem poſſet reparari, tūc ab ea poteſt appellari.

4 Appellari non poteſt in poſſeſſorio adipiſcende, nec in poſſeſſorio recuperande poſſeſſionis.

5 Sententia lata in momentanea poſſeſſione, qn̄ actor ſuccubuit, qꝛ aliud remedium non hꝫ, niſi poſſeſſorium vel reus, vt nullū habet remedium niſi retentionis, poteſt tunc appellari.

6 Appellari in cauſis ſummarijs quando adeſt maxima leſio.

7 Appellatio ab interlocutoria non tollit effectum ſententie, niſi ſecuta victoria.

8 Executor a cuius executione appellatur, lꝫ executio per appellationem ſuſpendatur, tamen poterit rem, ſuper qua facta eſt executio, ſi eſt mobilis, ſequeſtrari facere, ⁊ ſi eſt immobilis, eius fructus.

9 Appellatio interpoſita in cauſa momentanee poſſeſſionis non tollit ſententiam, ſed iudex eam exequitur, ſalua queſtione proprietatis, recepta promiſſione quod res erit ſalua.

10 Sententia lata in cauſa momentanee poſſeſſionis appellatur de iure canonico.

11 Appellatio ab interlocutoria, eſt ius, quo ꝑꝑ grauamen illatū a minore iudice, quod per appellationem ab actu ſequente non poteſt retractari, ſeu reſtaurari, iudex ſuperior ꝓuocatur, ⁊ in euentum victorie tota cauſa deuoluitur, ⁊ reprobat diffinitionem Hoſti.

12 Appellare a citatione quando quis poſſit.

Sententia lata ſuper competentia, vel incompetentia iudicis, poteſt appellari.

13 Perſona quando grauatur ad aliquod factum coherens perſone, poteſt appellari.

14 Sñia lata ſuper legitimatione ꝑſonarū, an poſſit appellari.

15 Sententia lata ad vlteriora eſſe, vel non eſſe procedendum, qn̄ poſſit appellari.

16 Sententia lata ſuper exceptione dilatoria, poteſt appellari, quando non.

17 Miſſione in poſſeſſionem ex primo decreto facta non appellatur, niſi acquireretur miſſo ius acquirendi fructus, qꝛ tunc appellatur, ⁊ quando hoc fit, ibi.

18 Reus veniens poſt interpoſitum primum decretum, ⁊ allegās aliquam cauſam propter quam non tenetur expenſas reſarcire, ⁊ iudex pronunciat ipſum non audiendum, niſi refectis expēſis, poteſt ab hac pronūciatione appellare.

19 Pars, que non admiſit miſſum in poſſeſſionem ex primo decreto ſi condemnatur ad intereſſe, poteſt appellare.

20 Appellari a ſecundo decreto poteſt, niſi ſit prolatum cōtra latitantem.

21 Dilatione a nimis breui data non poteſt appellari.

22 Judex ſi denegat ſecundam dilationem, pōt appellari, ſi facultas probationis deperieret: qꝛ teſtes eſſent ſenes valetudinarij, ⁊ cetera: vel immineret caſus inſtantis periculi in perſona teſtium, alias non.

23 Dilatio quando datur nimis magna, vel ſecunda cum non debeat dari, quando poſſit appellari.

24 Judex ſi admittit probationes, quas nō debeat, an poſſit appellari. ⁊ quando.

25 Appellatur ab interlocutoria regulariter, qn̄ per appellationem a diffinitiua non poteſt reparari perfecte, quin aliquale preiudicium faciat.

a ANte ſententiam. [a] Ab interlocutoria q̄ infert grauamē, qd̄ non pōt reparari per appl'onem a diffinitiua, appellari pōt. h. d. ſm lec. Jo. veram. Alioꝝ lect. non plꝫ, qꝛ qn̄ pōt eſſe conſultum ꝑ appl'onem a diffinitiua ab interlocutoria non appellatur, l. j. in fi. ff. de app. ¶ Opp. C. quo. appella. non reci. l. ante ſniam. ⁊ l. ij. C. de epiſ. audi. Gl. ſoluit, qd̄ vbi interlocutoria meretur executionem, tūc ab ea appellat̃, vt hic: in ꝯrio non: qꝛ non meretur executionē. Sꝫ iſta ſol. nō plꝫ, qꝛ interlocutoria in momentanea poſſeſſione meretur executionem, ⁊ tn̄ non appellatur, l. j. C. ſi de mo. poſſ. fuerit appel. Soluunt alij, qd̄ hic ſpāle. Et rō eſt, qꝛ tale grauamen nō pōt reparari ꝑ appl'onē a diffinitiua. ¶ Op. de l. arbitrio. ff. qui ſatiſ. cog. Gl. in verb. qōnem. ſoluit, quod ſi ibi intelligatur quod fuit cō-

b miſſus ſolum vnus articulus, [b] ſcꝫ de approbatione fideiuſſorū tunc fuit diffinitiua illius articuli illa approbatio. Si vero fuit

1 fuit commiſſa tota cā, tunc eſt ibi ſpāle: ſed non † credo verū, qꝛ dixi in l. fi. ff. a qui. appel. non lꝫ. quod delegans p̄t reuocare ſine appl'one ſniam interlocutoriā, lꝫ ſit diffinitiua in illo incidenti. Dic ergo, quod ibi eſt ſpeciale, vt hic, qꝛ ꝑ appl'onem a diffinitiua non p̄t tale grauamen reparari. Si enim dedit mihi fideiuſſores non idoneos, quomodo poſſum appellare a diffinitiua, q̄ eſt lata ſm me? ¶ Tertio op. de l. intra vtile. ff. de mino. gloſſa hic ſoluit pluribus modis, ⁊ ſecundum vnam lecturā ibi obeſt ⁊ ſoluit gloſſa, quod ibi talis erat interlocutoria q̄ decidit quaſi totam cauſam: ſecus in interlocutoria, que decideret vnum articulum, vel capitulum, quod qualiter procedat, ſtatim dicam. ¶ Opponi. ff. de p̄na. l. preuaricationis. vbi dicitur, quod debet ꝓnunciari ſuꝑ illo emergenti. Glo. ſoluit, ⁊ dicit, quod licet ꝓnuncietur, non tamen appellatur. Sed nonne illa interlocutoria decidit quaſi totam illā cauſam plus, quam in d. l. intra vtile. ⁊ tamen vides, quod non p̄t appellari: ⁊ credo, quod in d. l. intra vtile. non ſit ſola ratio iſta, quod decidit totam cauſam, quia idem eſſet in qualibet interlocutoria ſuꝑ preiudiciali. Sed credo, quod ratio ſit, quia ſi eſt maior, ⁊ ꝓnuncietur quod ſit minor, tunc non p̄t illud reparari ꝑ appellationem a diffinitiua: qꝛ in quolibet actu poteſt minor petere reſtitutionem in integrum, l. minor xxv. annis omiſſam. ff. de minori. Jdem forte iudicatur ꝑ aſpectum, qui non erit tempore ſententie ferende, ⁊ ideo probatio etatis dicitur cauſa, que requirit celeritatem. Quod apparet, quia p̄t agitari die feriata, l. ij. ff. de feri. ¶ Op. C. de appel. l. ſi quis ꝓuocatione. Solutio, ibi erat quedam executio cū iniuria, ⁊ ab illa appellatur, l. ab executore. ff. de app. Alia lect. eſt, quod ibi appellatur ab iniuria facta, non quod poſtquam receperit alapā, appellet, ſed renunciat, ⁊ renuit ſuā iuriſdictionem, ⁊ ſupponit ſe iuriſdictioni maioris, vt C. ſi quacunq. p̄di.

c po. l. j. ⁊ hoc tenet [c] Gul. de Cug. in l. ſi ab arbitro. ff. qui ſatiſda. cogan. ¶ Op. de l. ab executore. in prin. ff. de appel. Solu. ibi eſt interlocutoria, que fertur poſt ſententiam. ⁊ ſic non ſperatur alia diffinitiua: vnde per appellationem a diffinitiua non p̄t eſſe conſultum: ⁊ ideo hic dicit, ante ſententiam. Op. de l. ait p̄tor. §. permittitur. ſupra de minori. Sol. ibi nō ſperabatur aliqua diffi-

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

qua diffininitiua,ideo appellatur. Facit ꝑ hoc l.Titia.ſ.de ac
2 cu. Ex his ergo † habes breuiter doctrinam, d quam dat Iu
d riſconſultus.in l.j.§.queſitum.ſ.de appel. ꝙ ab interlocutoria
non poteſt appellari, niſi qñ per applonem a diffinitiua non pt
eſſe conſultum ꝯ grauamen illatum,per in integrum reſtõnem:
vel non poteſt reparari, qꝛ nulla diffinitiua ſperat ferri,vel poſt
diffinitiuam fertur interlocutoria. Idem contingit in hoc caſu
legis noſtre, ⁊ in caſu d.l.arbitro. ⁊ in caſu d.l.intra vtile.ſ.de
e minori. ¶ Quero,e que eſt,† rõ,quod a ſñia in momentanea poſ
3 ſeſſione non poſſit appellari: Non eſt verum, quod in ea ſit rõ,
qꝛ eſt interlocutoria: ſed dic,quod qꝛ parit modicum preiudi-
cium. Hoc tꝫ glo.hic,⁊ dixi in l.quod iuſſit.ſ.de re iudi.qꝛ dam
num tale poteſt reparari per iudicium petitorium,vt no.C.ſi d
mo.poſ.fue.app.l.j.⁊ ideo puto, quod ſi per ſententiam latam
ſuper momentanea poſſeſſione pararetur preiudicium tale, ad
quod non eſſet alio modo conſultum, quod tunc poſſet appella
ri,per hanc legem, ⁊ rationes quas allegat in interlocutoria.
Exemplum,in l.qui exceptionem.§.ſi pars.ſ.de condictio.in-
de. Non enim poſſet ad iſtam retentionem aliquo iudicio eſſe
4 conſultum,† ſi perderet in illo poſſeſſorio: ⁊ ideo tex.C.in rubro
⁊ in nigro.dt,ſi de momentanea poſſeſſione,⁊c.hoc eſt,de poſſeſ-
ſione que momento duratura eſt,hoc eſt,qñ de poſſeſſione que-
ritur ſolum cauſa ordinandi litem circa iudicium petitorium,
4 vt d.l.j.C.ſi de mo.poſ. Et hoc † eſt iudicium retinende poſſeſ-
ſionis,ſm omnes,vt ibi notatur: ſed in iudicio adipiſcende poſ-
ſeſſionis,gl.tꝫ idem,vt no.in d.l.j.qđ intelligo,qñ ille qui conue
nitur,deiectus eſt, ⁊ appellat, qui occupauerat bona defuncti,
vel bona defuncti vacabant, l.quiſquis.C.quo.app.non recip.
Et idem in iudicio recuperande. Nulla enim fit ei iniuria,ſi res
reponitur in priſtinum ſtatum. Sicut enim ante poterat petere
5 ita modo poterit. Sed † ſi actor ſuccubuerit, qꝛ forte nõ habet
aliud auxilium,niſi poſſeſſorium.vel ſi ſuccubuerit reus, qui nõ
occupauit,qui non hꝫ,niſi remedium retentionis, tunc puto ꝙ
poſſit appellare. Hoc enim non reperio prohibitum,⁊ remanet
regula gñalis,l.⁊ in maioribus.C.de app. Pro hoc vr̃ caſus.ſ.
de appel.l.creditor.§.iuſſus vbi in actionibus ad exhibendum,
que minoris preiudicij ſunt,quam reſtitutio poſſeſſionis,tñ po
teſt appellari ſpecialiter,quando deuenitur ad eſtimationem,⁊
ſic non poteſt reparari ꝑ iudicium petitorium. Preterea video
quod ſi omittitur ordo petitorij,⁊ poſſeſſorij, poteſt appellari,
vt C.de appel.l.j.quare ergo non poteſt appellari, ſi contra iu-
ſtitiam mihi ius poſſeſſionis aufertur,quod plus eſt: Preterea
6 † in cauſis ſummarijs poteſt appellari, vt C.quo.ap.nõ reci.l.
j.lꝫ poſſit per aliud iudicium reparari,vt ſ.de his qui ſunt ſui,
vel alieni iur.l.pe.non tñ ſine difficultate,⁊ ſine magna leſione.
Pro hoc facit qđ j.dicam, ꝙ qñ ab interlocutoria illatum gra-
uamen non poteſt reparari ſine graui leſione,poteſt appellari.
Poſſumus etiam dicere,ꝙ predictis non obſtat C.ſi d momẽ.
f poſ.fue.ap.l.j.f Nam ibi non dr̃,ꝙ non poſſit appellari: ſed qđ
non obſtante appellatione ſententia ſortitur effectum. Nam ap
pellatio a diffinitiua tollit effectum ſententie, l.j.in fine.l.ſ.ad
7 Turpil. Sed applo † ab interlocutoria non tollit effectum in-
8 terlocutorie,niſi ſecuta victoria vt j.dicam.† Item ſi appella-
tur ab executione,lꝫ debeat ſuſpendi executio,non tñ in totum,
qꝛ executor a quo appellatur,poteſt rem,cuius poſſeſſionem re
ceperat,ſequeſtrari facere,ſi eſt mobilis,vel fructus rei immo-
bilis faciet ſequeſtrari.C.quorum appl.non recip.l.ab execu
tione. Et quod ibi loquatur de iudice exequente,pꝫ ex eo,quod
ibi dr̃ de fructibus,qui erant tempore appellationis. Hoc pre
9 miſſo † ſñia lata in cauſa momẽtanee poſſeſſionis, licet ſit diffini
g tiua,g vt dictum eſt,tñ in hoc habet naturam interlocutorie, qꝛ
per appellationem talis ſententia non tollitur, ⁊ iudex poterit
eam exequi ſalua proprietatis qõne,hoc eſt, quod iudex ab eo,
cui reſtituit promiſſiones,⁊ fideiuſſiones recipiet, ita ꝙ res non
poſſit perdi, quin ſit ſalua in cauſa proprietatis. Intelligo,qñ
illa cauſa poteſt agitari ⁊ faciliter,quod apparet ex eo, quod dt
ibi,momento ⁊c.alias durabit apud eum, quo ad per iudicem
appellationis aliud fuerit iudicatum,vt dt tex.in d.l.ab execu-
tione. Et aduerte,qꝛ loquitur ibi, qñ executor excedebat capiẽ
do poſſeſſionem,⁊ ſic in illa executione erat magis queſtio poſſeſ
ſorij,quam petitorij.⁊ iſta quidem equa ſunt,⁊ iuri conſona. De
10 iure † canonico h non eſt dubium, quod in cauſa momentanee
h poſſeſſionis poteſt appellari. Item habet vim appellationis ab
interlocutoria, in hoc, quod quando appellatur, debet inſeri
cauſa. Ita videtur ſentire Ioan.And.in c.paſtoralis. extra d
11 offic.dele. ¶ † Redeo ad materiam legis, ⁊ primo quero, quid
eſt appellatio ab interlocutoria: Hoſtien.in c.vt debitus.extra
de appel.in commento, quod ponit in ſumma,diffinit ſic. Ap-
pellatio ab interlocutoria eſt ab audientia minoris iudicis ad
ſuperiorem propter grauamen illatum,vel comminatum, pro-
uocatio facta. Iſta enim non eſt bona diffinitio, nam diffinit actū
appellandi,non ipſam appellationem, vt dixi ſ.de app.l.j.re-
prehendendo diffinitionem appellationis. Preterea,ſi inferior
grauat me denegando mihi ius, vado ad ſuperiorem, vt eum
cogat,quod reddat mihi ius,vt in auth.vt diffe.iud.§.ſi vero.⁊
tñ non eſt appellatio.C.vt lit.pendẽ.l.j.⁊ in auth.de man.prin.
§.ſit tibi.verſ.alioqui. Preterea,illud ꝙ dicit de grauamine cõ
minato,licet tangatur per gl.C.de appel.l.ſi quis prouocatio-
ne.dꝫ intelligi,quando comminatur tale quid,quod per appel-
lationem diffinitiua,vel ab ipſo actu non poſſet reparari, vt in
caſu huius legis: ſecus ſi comminaretur ſe daturum interlocu-
toriam contra eum. Tunc enim poſſet ab ipſa interlocutoria
appellari,ſi eius eſſet nature,non ab ipſa comminatione, arg.
d.l.j.§.queſitum.ſ.de appel. Dic ergo,ꝙ appellatio ab inter-
locutoria eſt ius,quo propter grauamen illatum a minore iudi-
ce,quod per appellationem ab actu ſequenti non põt reſtaura-
ri,ſeu retractari,iudex ſuperior prouocatur,⁊ in euentum victo
rie tota cauſa deuoluitur. Quod ſit ius declaratur.ſ.de ap.l.j.
Quod autem dixi, in euentum victorie cã deuoluitur, per hoc
differt diffinitiua,que ſtatim deuoluitur,vt ſ.dixi,⁊ j. ꝓbatur d
ap.c.non ſolum.lib.vj. ¶ Secundo principaliter queritur, a
quibus interlocutorijs poſſit appellari: ⁊ hoc per omnes par-
12 tes iudicij ꝓſequamur. Primo,† an liceat appellare a citatio-
i ne:i Canoniſte dñt,ꝙ ſic,ſiue quis grauetur in citatione, qꝛ aſſi-
gnetur terminus breuis, vt extra de dila.c.j.ſiue citetur ad lo-
cum ſuſpectum,vt ex̃ de ap.c.ex parte.in tm̃ quod ſm Inn.non
eſt neceſſe,quod pars perueniat ad iudicem,⁊ locum tutum aſſi
k gnari petat,lꝫ Hoſt.ꝯ. Sed Io.An.tenet opi. Inn.k in d.c.ex
parte. Et eadem ratione videtur idem,vbicunqꝫ quis per cita-
tionem grauatur, ſiue ꝑpter defectum iuriſdictionis eius qui ci
tat,ſiue ꝑꝑ priuilegium perſone citate,ſiue ratione rei,ſup qua
litigatur,ſm eos,arg.extra de dila.c.j.⁊ quod no.in c.ij.per In
no. Sed de iure ciuili, puto quod ſi quidem ad locum ſuſpectum
citetur quis citatione reali,⁊ perſonaliter ducatur,ꝙ tunc poſ-
ſit appellari: qꝛ tale grauamen non poteſt reparari per appella
tionem a diffinitiua,arg.huius legis. Si vero citetur citatione
verbali,tunc ſi quidem in citatione exprimitur aliquid, ꝑꝑ qđ
l appareat manifeſte, ꝙ tenetur ire,l certum eſt, ꝙ citatio nulla
eſt,l.ſi cum dies.§.pen.ſ.de arbi.⁊ not.in l.ij.ſi quis in ius voc.
non ier.plene per Inno.in d.c.ij.de dila. Si vero in citatione nõ
m exprimatur aliquid tale,tunc ſiquidem eſt notum iudici,m ꝙ ci
tatus ire non tenetur,citatio eſt ipſo iure nulla,vt no.in l.queſi
tum.ſ.de re iudi. Probatur de re iudi.c.paſtoralis.in cle. Si
vero iudici non eſt notum,tunc citatio valet,d.l.ij.ſi quis in ius
voc.non ier. de iudic.l.ſi quis ex aliena.⁊ neutro dictorum ca-
ſuum appellare poteſt de iure ciuili,tunc ꝑꝑ regulam,que eſt ꝙ
ante ſententiam non poteſt appellari,vt C.quor.appel.non re-
ci.l.ante ſententiam.⁊ de epiſ.audien.l.ij.⁊ de iudi.l.apertiſſimi.
tum qꝛ tale grauamen poteſt reparari per appellationem a dif
finitiua,vel ab alio actu,qui ſequitur poſt citationem,ſi talis eſt
a quo poſſit appellari: ergo a citatione non appellatur,d.l.j.§.q̃
ſitum.ſ.de ap. Quod dico,quod poteſt appellari a diffinitiua,
que ſequitur non eſt dubium. Ab interlocutoria pone exemplū
puta ꝑꝑ contumaciam bona annotantur,vel ponitur in banno,
que annotatio,ſeu bannum non tollitur per condemnationem,
que ſequeretur ſuper delicto,l.j.ſ.de req.re.ab iſto banno, ſeu
annotatione poterit appellari, vt C.ſi pend. appella. mors in-
ter.l.ij.ſecundum vnum intellectum, veruntamen qꝛ leges di-
cunt,quod tales citati, ſi habuerunt iuſtam cauſam non compa
rendi,reſtituuntur,non aduerſus citationem qꝛ hoc nulla lege
cauetur: ſed aduerſus ſententiam,vel actum alium,qui emana-
uit vigore illius citationis,vt ſ.de in integ.reſti.l.ſi. ⁊ de re iu-
13 di.l.queſitum. ¶ Secũdo † quero, qꝛ poſt citationem diſputa-
tur de perſona iudicis,an a pronunciatione, qua quis pronun-
ciat ſe iudicem eſſe,vel non eſſe, pars poſſit appellare: De iu-
re canonico non eſt dubium, quod poteſt appellare per regu-
lam generalem: quia poteſt appellari a quolibet grauamine.
De iure ciuili. Gl.dicit quod poteſt,vt no.C.ne fil.ꝑ pat.auth.
n habita.in ſi.gl.quod puto verum.n Nam ſi ꝓnunciat ſe nõ eſſe
iudicem poſt intelocutoriam iſtam non ſperatur alia: ergo po-
teſt appellari,vt dictum eſt. Aut ꝓnunciat ſe iudicem,cum non
ſit, ⁊ tunc tale grauamen non reparatur per appellationem a
diffinitiua. Nam iſta vexatio, quod cogatur coram non ſuo iu-
dice litigare,non poteſt tolli, ſicut nec tortura.vt hac lege. Nã
executio talis ꝓnunciationis fit coercendo perſonam, vt ſ.de
officio eius cui man.eſt iuriſd.l.prima, ⁊ l.conſentaneum.C.quo
14 modo, ⁊ quando iudex.ergo, ⁊c. Eadem † ratione idem dico.
vbicunque perſona grauatur ad aliquod factum coherens per
ſone.hoc enim ſi fit, nullo appellationis remedio poterit tolli,
l.in bello.§.facte.j.de capti.⁊ poſtl.reuer. Secus ſi eſſet factum

non coherens perſone,vt reſtituere poſſeſſionem , vt ſ.dixi. Et
hoc facit ad multa que j.dicentur. Preterea , qui negat iudi-
cem eſſe aliquem,diffinitiuam ſententiam diceret nullam , non
autem appellaret ⁊ ſic ſtante quod non ſit iudex.poteſt ſequi ſen
15 tentia,que ſit ſnĩa vera. ¶ †Tertio,qꝛ poſt legitimam perſonã
iudicis,conſueuit queri de perſonis litigantium,quero an a p-
nunciatione,quod pars habeat legitimam perſonam ſtandi in
iudicio,vel non,poſſet appellari? De iure Canonico non eſt du
bium:ſed de iure ciuili examinemus primo in procuratore.Si
quidem pronunciatur non eſſe procuratorem, poteſt procura-
tor appellare,quia cum eo non ſperatur alia diffinitiua.Si ve-
ro pronũciatur procurator,aduerſarius ſi grauatur,poteſt ap
pellare,quoniam ex hac pnunciatione non efficitur pcurator,
nec acta cum eo preiudicarent domino , l.cum non iuſto. ſ.de
collu.dete.⁊ not.in vltima queſ.C.de fur.l.falſus.ideo,ſi proce
deretur,⁊ vinceret aduerſarius non prodeſſet,nec per appella-
tionem a diffinitiua iſtud grauamen p̃t reuocari:ſicut diximus
ſ.quando non idoneus fideiuſſor approbatur,l.ſi ab arbitro.ſ.
qui ſatiſd.cogan.⁊ ſ.tit.ij.l.fi.Sed in tutore, ſi iudex pronun-
ciat eum non eſſe legitimum tutorem,idem quod in procurato
re,eadem rõne.Si vero pronũciat eum eſſe tutorem, tunc ſi qui
dem adiecit iudex,decernens ratum eſſe,quod eo authore factũ
erit,non p̃ot aduerſarius appellare,qꝛ non grauatur,quoniam
valent geſta per eum,vt ſ.quod falſ.tuto.autho.l.j.§.idem Põ
ponius,Si vero pronunciat ipſum eſſe legitimam tutorem ſim-
pliciter,tunc poſſet appellari,ſicut in procuratore,quia geſta p
eum non preiudicant pupillo,vt C.in quibus cauſis in integr.
reſti.non eſt neceſſ.l.tutor.Si vero in principali perſona iudex
pronunciat eum non habere legitimam perſonam ſtandi in iu
dicio,vel pronunciet eum non eſſe legitimum,vt minorem , ex
aſpectu,tunc non poteſt appellare,quia non grauatur,quoniam
ſtatur huic pronunciationi,niſi ſit perſona,cui poſſit imputari,
quia debeat ſcire veritatem l.minor xxv.annis ex aſpectu.ſ.d
de mino. ⁊ ſic p̃t intelligi.ſ.de mino.l.ait pretor.§.permittit.
16 ¶ †Quarto quero , quia poſt examinitas perſonas , diſputa-
tur ſuper obiectis contra libellum,circa ſeriem ipſius,vtrum ſi
iudex pronunciat non eſſe procedendum,vel eſſe procedendum,
non obſtantibus obiectis contra libellum,pars que grauatur ,
an poſſit appellare: De iure canonico non eſt dubium,quod p̃t
vt extra de appel. c.ſignificantibus. vbi ſi non facit declarari
rem que obſcure poſita eſſet in libello,appellatur. De iure ve
ro ciuili ſi quidem pronunciat non eſſe procedendum , certum
eſt quod poteſt appellare:qꝛ nõ ſperatur alia diffinitiua. Si ve
ro pronunciat eſſe procedendum,tunc ſi quidem exceptiones cõ
tinebant aliquid,pp quod ſimpliciter ſuper libello non erat p-
cedendum,tunc poteſt appellari.Vexat enim me in litigando,
quod grauamen non poterit tolli per appellationem a diffiniti
ua,vt hic.Si vero non impediebat ſimpliciter , ſed requirebat
quod pars declararet vel rem,vel cauſam,vel aliud ſimile, tũc
eſt dubium. Poſſet enim eligere rem,vel cauſam,ſuper qua ſim
pliciter non deberet procedi,⁊ poſſet eligere cauſam ſuper qua
eſſet procedendum. In dubio autem interpretamur in cauſam
impedientem,l.ſufficit.ſ.de condi.indebit. Dicam ergo poſſe
17 appellari,vt dic.c.ſignificantibus. ¶ †Quinto quero,ſi obijcia
tur aliqua exceptio dilatoria , ⁊ iudex ſuper ea pronunciauit ,
an pars,que grauatur,poſſit appellare: Reſpondeo , ſi quidem
pronunciauit non eſſe procedendum obſtante exceptione,tunc
idem eſt;quod abſoluere ab obſeruatione iudicij, ⁊ tunc non eſt
dubium,quod poteſt appellari etiam de iure ciuili, quia nõ ſpe
ratur alia ſententia ſuper dicta inſtantia . Si vero pronuncia-
uit eſſe procedendum cum non deberet, tunc poteſt appellari ,
ſi exceptio que opponebatur,erat legitima,cum tale grauamen
non poſſit reparari per appellationem a diffinitiua . Si enim
iudex cogit me litigare tempore quo non debeo , talis moleſtia
non poterit tolli per appellationem a diffinitiua,quia continet
grauamen conſiſtens in facto,quod coheret perſone,vt dictum
eſt. Pro hoc eſt caſus infra,eodem.l.eius qui ideo. vbi ideo re
probatur appellatio : quia exceptio dilatoria non fuerat iuſta :
ergo a contrario poteſt appellari , vbi proponeretur exceptio
dilatoria legitima.Et idẽ videtur dicendum per eandem ratio
nem in omni exceptione que opponitur ad proceſſum , etiam ſi
ſit peremptoria,vt exceptio rei iudicate,tranſactionis, iuriſiu-
18 randi,⁊ ſimilium. ¶ †Sexto quero o quia quandoque poſt cita
o tionem proceditur contra contumacem ad primum,vel ſecun-
dum decretum,vtrum poſſit appellari : De iure canonico non
eſt dubium , quod poteſt:de iure ciuili Dyn.tractat in materia
primi,⁊ ſecundi decreti,quam ponit in l.ſi finita.§.Iulianus.ſ.
de dam.infect.⁊ ego retractaui in d.l.ſi finita.§.ſi forte.⁊ dicit,
quod ſententia primi decreti eſt interlocutoria , tamen qꝛ ius
agentis non abſorbet,vt in authent.⁊ qui iurat.C.de bonis au.

iud.poſ.ideo non poterit appellari.Sententis vero ſecundi de
creti ſimiliter eſt interlocutoria,ſecundum eum.quod patet,qꝛ
poteſt ferri parte abſente,⁊ lite non conteſtata , vt ibidem ipſe
dicit,tamẽ quia abſorbet ius partis poteſt appellari , per hanc
legem. Ego dico , quod a primo decreto non poteſt appellari.
Nam cum per primum decretum non tranſeat niſi detentatio
nuda,quod eſt minus quam momentanea poſſeſſio,non poterit
appellari ſicut a ſententia momentanee poſſeſſionis . Hoc ta-
men ſic limito. Nã ſi per primum decretum acquireretur miſ-
ſio in poſſeſſionem ius querendi fructus,quod eſt quandoque,l.
Fulcinius.§.fin.⁊ ibi no.ſ.ex quibus cauſis in poſ.ea. tũc poſ-
ſet appellari,qꝛ in illa parte aufert irreuocabiliter ius partis ,
nec ſuper hoc ſperatur alia ſententia.Facit quod no. per Cyn.
C.de bon.autho. iudi.poſ.l.cum proponas.circa finem. Item
19 † ſi reus veniens vellet defendere ⁊ allegare aliquam cauſam ,
pp quam non deberent expenſe de iure reſtitui, ⁊ iudex pnun-
ciaret ipſum non eſſe audiendum niſi refectis expenſis,tunc ab
hac pronunciatione poſſet appellari,ſicut ſ.dictum eſt,qñ pnũ-
20 ciat actorem non eſſe audiendum eadem ratione.Item † ſi ideo
quia miſſus ex primo decreto non admitteretur in poſſeſſionẽ,
pars mulctaretur,vel cõdemnaretur ad intereſſe,poſſet appel-
21 lari,l.creditor.§.iuſſus.ſ.de appella.† In eo vero , quod dicit
de ſecũdo decreto,quod poteſt appellari,intelligo eo caſu, quo
poteſt proferri contra abſentem,⁊ non latitantem , d.l.ſi finita.
§.ſi forte.ſ.de dam.infec.⁊ ibi dixi. Si vero profertur contra
latitantem,tunc eſſet vere contumax,⁊ non audiretur appella
ſecundum ea que dixi in l.ex conſenſu.in fin.ſ.de app.⁊ eſt ex-
22 preſſum infra eod. ¶ †Tertio principaliter p eſt videndum de
p interlocutorijs,que occurrunt poſt litem conteſtatam . Primo
q quero,q ſi datur nimis breuis dilatio ad probandum,an poſſit
appellari: Dico quod non,quia grauatur pars. Nam ſi nõ po-
teſt probari in prima,petet ſecundam,⁊ dabitur, l.fin.ſ.de fer.
23 Sed ſi petit † ſecundam ex iuſta cauſa,⁊ ſibi denegatur,an poſ-
ſit appellari. Videtur quod ſic argu. eius quod dictum eſt.ſ.ſ.
quando audientia denegatur.Sed iſtud verum eſt,quando dene
gatur in totum,ita quod non ſperatur alia diffinitiua hic dene
gatur certus actus,⁊ ſic tale grauamen poterit reparari p ap-
pellationem a diffinitiua.Et ideo dico,quod non poteſt appella
ri,niſi forte ex dilatione facultas pbationis deperieret, qꝛ teſtes
eſſent ſenes,valetudinarij,morituri,vel ſubito abfuturi.l.in le-
ge Aquilia ſi deletum.ſ.ad leg. Aquil.vel ſi immineret aliquis
caſus inſtantis periculi in perſona teſtium , ex his que dicũtur
in l.ij.iij.⁊ ſequen.ſ.de do.cau.mor.tunc poſſet appellari,qꝛ ta-
le grauamen non p̃ot reparari per applonem a diffinitiua,ꝙ ⁊c.
vt hac lege conſulo tamen, quod talis cauſa exprimatur coram
iudice,vt ſic cauſa grauaminis euidentius appareat. ¶ Scdo
24 † quero,quid ſi datur r dilatio nimis magna,vel datur dilatio
r ſecunda,cum dari non debeat ſecundum formam l.fin.ſ.de fer.
an pars que ex hoc aſſerit ſe grauatam,poſſit appellare de iure
ciuili: Videtur quod ſic,ſicut quando aliquis admittitur ad p
cedendum , cum non debeat admitti,vt dictum eſt. In contra-
rium facit,quia tale grauamen poteſt reparari per appellatio
nem a diffinitiua. Sol. Dic,quandoque terminus eſt ita longꝰ,
ꝙ certum eſt,vel veriſimiliter apparet,litem non poſſe finiri in
tra tempus conſtitutum lege,vel ſtatuto,tunc poteſt appellari,
qꝛ non ſperatur diffinitiua. Tantum enim eſt dare talem termi
num,quantum abſoluere partes ab obſeruatione iudicij,quod
s eſt verum,ſi datur actori, s vt C.de tempo.in integ.reſtit. pe.l.
petende.facit C.de iud.l.properandum.§.ſin autem vtraq;. Si
vero dictum ſpatium non excedatur, ſi quidem dicta dilatio q̃
datur eſt intra terminum conſtitutũ C.de dilati.l.j.tunc non p̃t
appellari,qꝛ iudex non grauauit partem. Eſt enim in ſui pote-
ſtate hoc facere,vt ibi patet.Si vero terminum exceſſit,tũc idẽ,
quia iudex non grauat dando dilationes tali grauamine,quod
non poſſit reparari per appellationem diffinitiuã. Sed ſi intra
terminum,vel dilationem,quam non debet dare,recipiat pro-
bationes,quas non debet,tunc poteſt eſſe quod grauauit.vt di-
cam in ſeq.queſt. Nec obſtat ſi dicis,admittere ad procedendũ
illum qui non debet eſt grauare, quia verum eſt in eo qui nullo
modo debet admitti , vt dictum eſt ſ.in his que fiunt ante litis
conteſtationem:ſed poſtquam lis eſt conteſtata,⁊ conſtat partẽ
debere admitti ad litigandum , totum id tempus quod eſt con-
ſtitutum inſtantie,eſt in poteſtate iudicis:ita tamen quod tem-
pus non proroget , vt C.de iudi.l.properandum.§.ſin autem
t vtraq;. ¶ Tertio quero, t pone quod † iudex admittit probatio
25 nes,quas nõ debet admittere,an ille,contra quem fit poſſit ap-
pellare: Rñd.aut ſunt probationes omnino impertinentes , ⁊
pars non grauatur,aut ſunt probationes ſuper aliqua re,q̃ ad-
miniculantur ad cauſam,⁊ tunc licet iudex non debeat,nec poſ-
ſit admittere,vt qꝛ elapſi ſunt termini , vel publicati teſtes , vel

teſtes

v teſtes inimici producuntur,[v] vel quid ſimile,ſi tunc iudex admittit,grauat partem intātum ꝙ poteſt appellari. Ratio,quia per appellationem a diffinitiua tale grauamen non poteſt reparari. Quod probo. Nam teſtis qui non debet examinari,quia
x minor,[x] vel infamis:vel quia ſit elapſus terminus,ſi examinet,⁊ deponit pro parte,facit aliquod indicium,vt ff. ad Sillania. l.j.§.impuberes.⁊ de penis,l.qui vltimo. Facit quod no. C. de ſide inſtru.l.ſicut iniquum.vbi inſtrumentum etiam non ſolēniter factum facit indicium. Si ergo contingeret probatiōes eſſe dubias,tamen iudex propter illas probationes licet nō debuerint admitti,faueret parti tam in cauſa principali,quam appellationis. Eſt ergo iuſta cauſa appellandi.arg.optimo. ff. de alie.iud.mutan.cauſa fac.l.iij.§.j. Et pro hoc ff.de appel.l.a ſententia.vbi propter illud qualequale preiudicium permittitur
26 appellari. Et iſta ſit † vna regula ſatis notata,quod quando ꝑ appellationem a diffinitiua non poteſt reparari perfecte,quin aliquale preiudicium faciat,poteſt appellari. Et pro hoc ff. de appel.l.j.§.queſitum.vbi permittitur appellari a mendaci relatione. Ratio,quia ſi princeps conſuleret,⁊ ſententia daretur,iudex appellationis faueret ſententie late ſm conſilium Principis,⁊ ſic per appellationem a diffinitiua non eſt plene conſultum contra tale grauamen. Et iſta ſufficiant circa appellationem ab interlocutoria. Supereſt vt videamus qualiter ſit appellandum,cum appellatur ab interlocutoria,ſcilicet vtrum in ſcriptis,vel ſine,⁊ de modo procedendi ſuper ea,de quo dicam ſtatim j.eo.l.eius qui.

ADDITIONES.

a Alexā. ¶ Ante ſententiā. De materia huius legis vide Baldum in l.ij.C.de epiſco.audien.qui multis contrariatur dictis Bart.hic.

b Alex. ¶ Unus articulus. Sed dum iſta gloſſ.hic vult,ꝙ ſi cōmittitur vnus articul⁹ tantū delegato,qui ſuper eo pronunciauit,qđ a tali pronuntiatione appellatur tanꝗ a diffinitiua,hoc reprobat Bal.in l.ante ſententiam.C.quorum appel.

c Pom. ¶ Et hoc tenet. Uide Ludo.Ro.in conſi.cccxx.an poſſit appellari a ſententia lata in poſſeſſorio.

d Alexa. ¶ Doctrinā. Sed adde,ꝙ Bar.i l.ante.C.quo appel. tenet,quod ab interlocutoria decidēte totum negotium poſſit appellari.

¶ Alex. Uide ad queſt. Bart. Bald.in l.ij.ad ſi.C.de epiſ.aud. vide gloſ.expreſſe.⁊ no.ij.q.vj.ſi quis auſus.⁊ no.per Angel. in conſil.ix.incipiente,caſus eſt,pronuntiatum fuit.vbi tenet,quod licet non poſſit appellari a ſententia diffinitiua lata in poſſeſſorio,tamen poteſt appellari a qualibet interlocutoria lata in dicto poſſeſſorio,ante dictam diffinitiuā. Ratio eſt,quia grauamen illatum per dictam interlocutoriam,non eſt reparabile ab ea.quod eſt notan. Et hoc voluit Innoc.ſm eum in ca.ſignificauerunt.in ver.appellaſſet.de teſtibus. Et iſtis adde Jacob. But.in l.ante ſententie tempus.C.quor.ap. Et quid ſi egi petitorio.⁊ poſſeſſorio ſimul,⁊ ſuccubui,⁊ appellaui,an pendente appellatione poterit fieri executio,vide Guid.de Suza.in d.l.j. C. ſi de momē.poſſeſ.qui tenet ꝙ non.⁊ Bal.ibi. Et ad Bart.hic. vide que ſcripſi poſt Mod. Inſtit.de actio.§.quadrupli. Et dicit no. Bald.in l.conſentaneum.in ver.quero,nūquid a tali miſſione in poſſeſſionem.C.quomodo,⁊ quando iud.ꝙ etiā in poſſeſſorio appellatur,ſi appellandi ratio ſit in promptu.qđ reputat no. Et dicit etiam Bal.in l.poſt ſententiam.C.de ſentē.ꝙ ſi huic appellationi fuit delatum,poteſt obtinere appellans,⁊ ibi eum videas. Et pro limitatione eorum que hic dicuntur,vide omnino Bal.i d.l.j.C.ſi de mo.poſ. Adde,ꝙ ab interlocutoria lata ſuꝑ poſſeſſoria,poſſit appellari,nō a mero poſſeſſorio. Bal. conſi.lxxxiij.lib.j. Et an poſſit appellari a mero,⁊ a miſto poſſeſſorio,vide eundem Bal.conſi.cclxxx.iij.lib.

e And.Barb. ¶ Quero. Iſtud voluit Bal.in dict.l.j.ego tetigi in c.j.de cauſa poſſ.⁊ propriet. Sal.tñ in dicta l.j.tenet ꝯtrariū. Claud.de Seyſſel. ¶ Cōſultum. Idem eſt in captura,vt ponit Alex.poſt Pau.de Caſt.in l.iiij.§.condemnatum.ff.de re iud.

f Alex. ¶ L.l.j. Contrarium tenet Bal.in d.l.j.⁊ vide Bald.in l. cū clericis.ad ſi.C.de epiſ.⁊ cleri.

g Alex. ¶ Sit diffinitiua. Sententia lata in cauſa poſſeſſionis eſt diffinitiua,vide per Moder.in rub.de re iudi. Bart.⁊ Bal.in l.poſt ſententiam.C.de ſenten.

h Alex. ¶ De iure canonico. De iure canonico poteſt appellari a ſententia poſſeſſionis,vide per Mode.in l.ſi.§.iuſſus.de app. ⁊ qđ dixi in l.j.C.ſi de mo.poſ.poſt Bar. Et an appellatio a poſſeſſorio requirat expreſſionē cauſe,adde Baldū in lege prima. C.ſi de momentanea poſſeſſione. De iſta materia appellatiōis ab interlocutoria quid ſit de eius effectu,vide Bartolum in l. ait pretor.§.permittitur.de mino.⁊ in l.intra vtile.eod.titu.⁊ in l.Emilius.in ſi.eod.titu,⁊ Bal.in l.cū clericis.de epiſ.⁊ cle. Et quando videtur renunciare appellationi,vide in l.ad ſolutionem.C.de re iud. Spe.in tit.de appel.§.in quibus.

i Alex. ¶ Appellare a citatione. Adde Bal.in l.ij.C.de epiſ.audi. Adde no. Inno.in c.preſēti.de reſcri.⁊ ꝑ aliquos i l.arbitro. ff.qui ſatiſ.cog. Et adde,ꝙ Bar.in extraua.ad reprimendū.in ver.ꝑ edicta,dicit.ꝙ ſi iudex ciuilis hodie citet ꝑ edicta.extra caſus poſitos in Cle.j.de iudi.ꝙ dicitur partē grauare,⁊ poteſt appellari:ſed Imo.tenet cōtrariū in l.iiij.§.pretor.ff.de dam. infe.⁊ ibi dixi poſt Bar.facit qđ no. Bar.in l.j.§.preſides.ff. de re quireis. Et quis poſſit citare per edicta,vide ꝑ Bal.in l.ij. C.quomodo ⁊ quādo iud. Et de hac citatione,vide in authēti.ſi vero de crimine.C.de falſis.⁊ in auth.qui ſemel.quomodo,⁊ quā iudex. Et quid de abſolutoria ab obſeruatione iudicij an ab ea poſſit appellari,vide Bar.in l.Titia.ff.de ac. Et an a citatione omiſſa poſſit appellari,vide Bald.ꝙ ſic,in l.ab executione. C. quorum appellat. ¶ Adde,an liceat appellare nuncio citante, Bal.conſi.cccxxiij.

k Alex. ¶ Opin.Inno. Uide Imo.i l.recuſare.§.ſi quis alio.ad Trebellianum.

l Alex. ¶ Non tenetur ire. Ad hoc bene facit tex.in c.ſi duobus. de app.qđ no. Hoſtien.⁊ doc.in c.cū ordinē.de reſcri. Et ad materiā vide omnino Imo.poſt d.An.in c.ſuꝑ literis.de reſcri.⁊ dixit do.Ant.ꝙ vbi exemptio iuriſdictionis eſt notoria,qđ non tenet qs cōparere,per ea que habentur in d.Cle.paſtoralis.de re iu.ſed Imo.ibi tenet cōtra.q2 notoriū nō releuat ab onere ꝓponēdi,vt dixi in l.ciues.C.de appel.⁊ reſpōdet ad d.cle.paſtoralis.quod ibi.releuatur ex eo,q2 non poterat ſine periculo ꝓponi,q2 citabatur quis ad locum notorie non totum:ſecus quādo ad locum totum.ca.accedens ij.vt lit.nō conteſt.⁊ vide glo. in d.c.ſuꝑ literis.in verbo,niſi forſan. Et ad ꝓdicta vide Bal.⁊ Ang.in l.vt perfectius.C.de anna.exceptione.

m Alex. ¶ Notum iudici. An exemptus clericus tenet cōparere, Pau.de Leaza.in cle.j.de exceſ.prela.dicit,ꝙ tenet cōparere ad allegādū priuilegiū,alias tenet ſētētia ordinarij:de priuile. c.cum perſona.in vj.qđ eſt verum,ſecūdum eum niſi exemptio eſſet notoria,de hoc ij.q.vj.ſi epiſcopus.⁊ de accu.c.veniens. Ex quo infert Pe.de Anch.in d.cle.j.ꝙ clericus citat⁹ a ſeculari, non tenetur cōparere,ex quo eius exemptio eſt corpori iuris incluſa,⁊ per conſequens notoria,vt in c.nullus iudicum.de foro compe.⁊ facit qđ no.xxiij.q.vij.conuenit.⁊ in Spe.de cita.§.j. ad ſi.verſi.ſed pone cū laicus.ſm Pau. Sed aduerte,Jo.And. in mercu.in regula,ſcienti.ponit circa ꝓdicta duas queſt. Prima,ſi exemptus ſubmiſit ſe iuriſdictioni ordinarij ignorantis ipſum exemptum,an valeat ſententia,quam tulit contra ipſum ſibi non parentem. Secunda ſi iudex laicus citauit vere clericū, qui tamen communi opinione laicus putabatur,quem quia nō comparuit ex banniuit,an teneat bannum: Dicit,quod nō.⁊ ibi pleniſſime diſtinguit,quando citatus teneatur comparere.vel non. Et ad predicta omnia vide Petr.de Ancha.in d.clemen. j.de exceſ.prelat.

n Alex. ¶ Puto verum. Cum Bar.hic,etiam concordat idem Bar.in l.ij.ff.ſi quis in ius voc.non ierit.⁊ adde text.in c.ſignificāte.de reſcri.vbi a ꝓnūciatione,per quā iudex pronunciauit tacite,vel expreſſe ſe iudicem,poteſt appellari,quem tex.ad hoc ibi notant doc. Et adde,ꝙ iſtud eſt clarū de iure Ca.⁊ etiam de iure ciuili,vt hic habetur. Et adde no.in l.ij.C.de epiſc.audiē. ⁊ ſentit Innoc.ꝙ ff.in cap.ſuper literis.de reſcrip.imo.talis ſētentia non poteſt per iudicem reuocari.c.ſignificaſti.de offi. de legat.dixi in l.quod iuſſit.de re indic. Sed an aduerſus eū poſſit peti reſtitutio,vide Imo.in l.quidam.de re iudic. Et not.in materia ꝙ aliud eſt ſententiare,aliud grauare. Nam ſi ſentētia non eſt lata de iure,etiam ſi in effectu non grauat,poteſt ab ea, tanquam ab iniqua appellari,l.ait pretor.§.permittitur.de minori. Sed a grauamine niſi grauet,non poteſt appellari,q2 eſſet implicare contradictionem. ita dicit Bal.in c.l.§.iudices.de pace iura.fir. Et dicit Bal.in l.poſt ſententiam.C.de ſen.ꝙ ſi qs non grauatur in iure ſuo,non poteſt appellare.alleg. Inno.in c. breui.de iureiu. Et adde quod idē quod Bart.hic,tenet Abb. in c.ꝙ ſuꝑ eo.de appel. Et ab extra de materia.adde ꝙ ſi iudex diſſimulat audire,⁊ non procedit,nec interloquit,ꝙ ab eius tarditate non poteſt appellari.ſecundū Bal.in l.ſi.C.de ſen.ſed debet ſuperior adiri. Et ꝙ a ſentētia qua pronunciatur probatū eſſe,vel nō poſſit appellari,vide Bal.in l.ante.C.quorū appel. ⁊ Bal.in l.arbitro.ff.q ſatiſ.cog. Et no.ſecundū Bar.q2 ſi lata eſt interlocutoria,a qua nō poſſit appellari de iure ciuili,debet ſaltem ille contra quem lata eſt,petere ꝙ reuocet eam per regulam l.qđ iuſſit.ff.de re iudic.alias ſi non petit,videtur ſententie acquieſcere,⁊ nō reuocaretur per appellationē a diffinitiua niſi in caſib⁹ de quibus in c.ſi.de ap.in vj.⁊ de iure in hoc nō poſſet in alijs caſib⁹,q2 acquieuiſſe videtur. Ita notabilit.dicit Bar.

in d.l.ꝙ iuſſit,⁊ bene. Adde,an appellari poſſit a ſententia,qua
quis ſe facit iudicem competen tem,Bal.conſi.ccxlij.j.libꝛ.
Alex.❡ Sexto quero. Utrū a ſentētia pꝛimi,⁊ ſecundi decreti
poſſit appellari.adde ꝙ Bar.in d.l.ſi finita.i §.ſi foꝛte.hic alle.
ꝑ Bar.videtur ſeq in hoc opi.Dy.licet aliud non dicat hic.ali-
ter loquitur Jo.And.in titu.de pꝛimo,⁊ ſecundo decreto circa
pꝛin.in §.ſeq.ſed cócoꝛ.vt per Jmo.in d.§.ſi foꝛte.⁊ §.vbi autē.
in d.l.ſi finita.⁊ vide Bal.in l.ij.C.de epiſ.audien.q impugnat
Bar.Et quid ſi ex tali miſſione transferatur poſſeſſio.an poſſit
appellari,vide no.Bal.in l.conſentaneum.verſi.quero nūquid
ex tali miſſione.C.quomodo ⁊ quando iudex.De appellatióe a
ſecūdo decreto,vide Bal.in aut.ei qui.C.de bon.authoꝛ.iudi.
poſſ.⁊ in l.ij.in xj.q.ſi ex noxa cauſ.aga.
p Alex.❡ Tertio pꝛincipaliter.Et adde ad materiā,ꝙ dilatióes
ſūt ita moderāde,ꝙ non tranſeat inſtantia aſſignata a lege, vel
ſtatuto,vel ab homine,ſecundū Jnn.in c.de cauſis.de offi.dele.
⁊ c.ad petitionem.de accuſ.⁊ vide Jmo.in l.qui ante calendas.
de ver.obl.Bar.in extrauaganti.ad repꝛimēdum.in verſi.per
edicta.⁊ Petrus de Anch.in cle.j.de foꝛo compe.vide Bal.in
l.j.in pꝛin.C.de dilatio.
q Alex.❡ Pꝛimo quero.Vide c.j.de dila.ꝙ ad materiā allegat
Bar.in l.iiij.§.pꝛetoꝛ.de dam.infec.⁊ ꝙ no.Bar.ſ.e.l,in ij.q.
⁊ ꝙ not.Bar.in l.j.⁊ ibi dixi,ſ.de re iu.⁊ vide q̄ dixi poſt Bar.
in l.j.ſ.de iuriſ.om iudi.Bar.in l.ij.C.de epi.audien.⁊ etiā qd
ſi iudex nullam dat dilationem,⁊ denegat audientiam.
r Alex.❡ Quid ſi datur.Adde Bal.in l.ij.C.de epi.audien.⁊ in
l.j.C.de dila.in pꝛinci.
s Alex.❡ Detur actoꝛi.Adde,ꝙ idem videtur,ſi ſtatueret reo.
pꝛeterquam in caſu d.l.petende.no.per Bart.⁊ Bal.
t ❡Alex.Tertio,quero.Si iudex admittit pꝛobatióes,quas nō
debet admittere ⁊c.Adde Spec.in titu.de teſte.§.j.in ver.re-
cepta autem,⁊c.⁊ per doct.in l.arbitro.qui ſatiſd.cog.⁊ Bald.
in d.l.ij.C.de epiſco.audi.
v Pom.❡ Producuntur.Ergo inimicus ſi facit aliquod iudiciū,
vide Alex.in l.maritus.in apoſt.de queſtionib.
x Alex.❡ Quia minoꝛ.Adde Bal.in d.l.ij.C.de epiſ.aud.

LEX IIII.

1 ☞ Appellari a pꝛonunciatione,quod non obſtantibus exce-
ptionibus ad vlterioꝛa pꝛocedatur,ſi eſt iniuſta poteſt.ſecus ſi
eſt iuſta.
2 Cauſa quod debeat inſeri in appellatione ab interlocutoꝛia.
3 Appellatio ab interlocutoꝛia debet iuſtificari ex cauſis in ipſa
inſertis.
4 Appellatio ab interlocutoꝛia eſt fienda in ſcriptis.
5 Appellationis ab interlocutoꝛia effectus,an ſit ſuſpendere pꝛo-
nunciatum,⁊ qualiter.
6 Iudex a cuius interlocutoꝛia eſt appellatum,ſi appellationi nō
detulit,non habet ipſum in pꝛoceſſu de cetero citare,⁊ eſt tunc
verus contumax,ſi iudex dedit appellanti apoſtolos.
7 Lis an debeat conteſtari in cauſa appellationis ab interlocu-
toꝛia.
8 Pꝛactica impugnandi ⁊ iuſtificandi appellationem ab interlo-
cutoꝛia.
9 Sententia in cauſa appellationis ab interlocutoꝛia, pꝛofertur
in ſcriptis.
10 Appellationis in cauſa ſi pꝛonunciatur bene appellatum,tota
cauſa deuolnitur ad iudicem appellationis,⁊ quid ſi pꝛonuntia
tur male appellatum.

EIus qui. Pꝛopter ſuplicationem factam
pꝛincipi,iudex inferioꝛ non im-
peditur pꝛocedere,⁊ qui ob eā cauſam appellat.nō
1 auditur.hoc dicit.❡Ex hac † lege nota.quod quan
do iudex non obſtantibus exceptionibus oppoſitis ad pꝛoceſ-
ſum,pꝛonunciat eſſe pꝛocedendum ,ſi iuſte pꝛonuntiaret , non
appellaretur:ergo a contrario,ſi iniuſte pronuntiaret , a tali
grauamine poſſet appellari.quod eſt not.⁊ not.per gol.C.ne ſi.
pꝛo pat.auth.habita:Rationem dixi in l.pꝛecedente.quia tale
grauamen n ō poteſt reparari per appellationem a diffinitiua.
2 ❡ Secundo nota,† ꝙ in appellatione ab interlocutoꝛia debet
a inſeri cauſa.ᵃquod apparet,quia ſi cauſa nō deberet inſeri,ap-
pellatio interpoſita ob cauſam iniuſtam non reijceretur , quia
poſſet appellatio iuſtificari ex alijs cauſis,vt ſ.de appel.l.ſrio.
in fin.Et hoc patet de iure ciuili,quia omnes leges tractantes
de appellatione ab interlocutoꝛia, ꝑmittunt ex cauſa alicuius
grauaminis illati contra iuſtitiam , appellare, vt.ſ.eod. l.§.
ibi.ſi contra leges iudex hoc faciat.⁊.ſ.de ap.l.j.§.queſitū.ibi,
quid enim ſi in conſuetudo mentitus eſt,⁊c.⁊.C.quo.appel.non
reci.l.ab executione.ibi,niſi foꝛte modum executionis excedat,
vt.ſ.de mino.l.ait pꝛetoꝛ.§.permittitur.ibi.quaſi aduerſus in
3 iuriam,⁊c.❡Tertio eſt notandum.ꝙ † appellatio ab interlo-
cutoꝛia debet iuſtificari ex cauſis incertis in ipſa appellatione
non ex alijs quod patet hic,eadem ratione:quia ſi ex alijs cau-
ſis poſſit iuſtificari,non reijcertetur appellatio,quod eſt not.⁊
ſingulare hic,⁊ l.ait pꝛetoꝛ.§.ꝑmittitur.ſ.de mioꝛib.⁊ de iure.
Canonico eſt clarū,vt extra de app.c.coꝛdi.libꝛ.vj.❡Pꝛimo
b quero,ᵇvtrum † quādo appellatur ab interlocutoꝛia,ſit appel-
4 landū in ſcriptis?Glo.mouet.ſ.e.l.ij.⁊ de appel.l.j.ſi.⁊ ibi de-
terminat glo.ꝙ nō ſit neceſſe appellari in ſcriptis,qꝛ ipſa inter
locutoꝛia non eſt ꝓferenda in ſcriptis.Sed de iure Canonico
determinatum eſt contra,vt extra de ap.c.coꝛdi.lib.vj.Poteſt
ſic ꝑſuaderi etiā de iure ciuili eſſe verū,in appellatióe facta ab
interlocutoꝛia debet inſeri cauſa,vt dictū eſt,⁊ dari iud ci in ſcri
ptis,vt ex inſertione cauſe poſſit deliberare vtrū partē grauet,
vel non:ſicut dicimus in libello,vt.C.de lit.conteſta.aut.offerat
Jtē in appellatione ab interlocutoꝛia nō licet vagari,ſed opoꝛ
tet ꝙ ꝑſiſtat in cauſa ꝓpoſita,⁊ ſic debet dari in ſcriptis,ſicut di
cimus in libellis accuſatoꝛijs,l.libelloꝛum.ſ.de accu.Facit.ſ.
de iniur.l.pꝛetoꝛ dixit.in pꝛinci.⁊ l.item.exigit.de dolo.Et ita
obſeruat conſuetudo.facit.C.de pꝛiui.ſchola.l.ſi.li.xij.❡Scdo
5 quero,† quis ſit effectus appellationis interpoſite ab interlocu
toꝛia?Et videtur.ꝙ ſtatim ea interpoſita,debeat ſuperſedere a
ꝓcedendo iudex a quo appellatur,vt.C.quoꝛum app.nō.reci.l.
ab executione.in ſi.ibi,ſi eos ꝑperam intētionē cognitoꝛis ſuſpē
diſſe claruerit,⁊c.pꝛo hoc.ſ.de mino.l.intra vtile.Jn contra-
rium videtur caſus de app.c.nō ſolum.lib.vj.Solu.dicendum
c eſtᶜ,ꝙ eſt in poteſtate iudicis a quo appellatur,vel ꝓcedere,vel
d appellationi deferre Et iſtud ꝓbat text.in d.l.intra vtile.ᵈibi,
pꝛeſes in euentum appellationis.ceter a cognitinnis diſtulit.
Et ſic apparet ꝙ ipſa appellatio a grauamine non ſuſpendit
officium iudicis a quo appellatur,ſed ipſemet iudex deferendo
appellationi ſuſpendit officium ſuum Et ſic apparet ꝙ d.c.non
ſolum ꝓcedit de iure ciuili,vt diximus.Aut iudex detulit ap-
pellationi,⁊ ſuſpēſa eſt eius iuriſdictio,vt in c.cū appellationi
bus.de appellationibus.lib.vj.qꝛ ipſemet ſuſpendit:aut nō de
e tulitᵉappellationi,⁊ poteſt ꝓcedere in cauſa donec ſibi inhibea
tur ꝑ ſuperioꝛem,d.c.non ſolum.⁊ valet ꝓceſſus interim factꝰ.
Sed ſi ꝓnunciaretur bene appellatum,oīa reuocabuntur,alias
f firmus remanebit ꝓceſſus vt ibi patet.Et eſt not.ᶠꝙ † poſtquā
6 quis appellauit ab interlocutoꝛia,iudex pꝛimus non hʒ ipſum
g in ꝓceſſu de cetero citare cum appellādo videatur recuſareᵍ ſe
nolle coꝛam eo litigare,⁊ comparere,⁊ ſic eſt verus contumax.
qui non eſt amplius requirēdus.vt no.in l.ſi.ſ.de in integ.reſt.
⁊ l.ex cōſenſu.§.ſi.de ap.⁊ eſt expꝛeſſum extra, de do.⁊ cōtu.c.ij.
lib.vj.ꝙ intelligo,ſi iudex a quo eſt appellatū,appellanti dedit
apoſtolos refutatoꝛios,ꝑut debet,alias ſecus.Nā eo ipſo,ꝙ ei
nō daret apoſtolos,grauaret,vt ꝓbat extra de appel.c.ab.eo.
li.⁊ eo.tit.cle.j.⁊ ſic ipſe ſuo facto ſuſpēdit ſuam iuriſdictionē.
7 ❡Tertio quero,ʰquando appellat ab interlocutoꝛia , vtrum
h in cauſa appellationis debeat lis conteſtari in appellatione a
diffinitiua?Certum eſt ꝙ parte abſen te,pōt ꝓcedi lite nō conte
ſtata,vt.C.de temp.app.l.ſi.§.iud.Sed quando ꝓcedit parte
pꝛeſente,debet lis conteſtari,vt.C.ne lic.in vna ea.cauſa ter.ꝓ-
no.l.vnic.ſicut etiā in appellatione ab interlocutoꝛia eſt deter-
minatum ꝑ canones.Extra ne appella.c.interpoſita.in ſi.⁊ ibi
8 per Bar.❡Quarto quero,† de modo iuſtificandi,⁊ inpugnan
di appellationē ab interlocutoꝛia,⁊c.⁊ appellatur a diffinitiua,
certū eſt,ꝙ pn̄t noui articuli,⁊ noue ꝓbationes fieri.ꝑm ea que
habēus in l.eos.§.j.C.de ap.⁊.C.de tē.ap.l.ꝑ hāc.ſʒ in appella
tione ab interlocutoꝛia determinatum eſt ita,ꝙ ſolū ex pꝛimis
actis iuſtificari,vel impugnari debeat vt,de apel.ⁱcap.appellā
ti.in cle.Et hoc verum eſt de iure ciuili,l.ait pꝛetoꝛ.§.permitti
tur.ſ.de mino.vbi tex.ita demū appellari permittit occaſione
minoꝛis etatis.ſi illa minoꝛ etas allegata fuit in pꝛimo iudicio
Hoc declarat ꝑ rationem.Appellatio ab interlocutoꝛia ſit ra-
tione grauaminis illati a iudice :quia aliquid facit contra le-
gem.vt ſupꝛa dictū eſt,licet ſi aliquis vellet iuſtificare appella-
tionem ſuam ex aliqua cauſa,que non fuiſſet iudici nota,non ꝓ-
baret iudicem intulliſſe ſibi grauamen,⁊ ideo appellationē nō
iuſtificaret:opoꝛtet ergo,ꝙ hoc faciat ex ꝓmis actis,quod non
eſt intelligēdum ſimpliciter,vt coꝛam iudice appellationis ni-
hil ſit ꝓbandum:ſed eſt recurrendum ad diſtinctionem poſitā
in text.in d.c.interpoſita.extra de app.qꝛ aut ille,qui allegauit
cauſam coꝛam iudice,obtulit ſe ꝓbaturum,⁊ iudex non admiſit,
⁊ ſtatim apparet grauamen,etiam ſi cauſa non eſſet vera.Aut.
non obtulit ſe ꝓbaturum,⁊ tunc coꝛam iudice appellationis de
bet ꝓbari de veritate cauſe,vt ibi dicitur.Jtem ſi iudex a quo
appellatur,non fuiſſet paſſus acta facta coꝛam ſe ſcribi,vel ap-
pellanti copiam dari,poterit pars appellans ꝑ teſtes coꝛam
9 iudice appellationis hoc ꝓbare,argumentum.C.vt lite pen.l.ij
k ❡Quinto † quero,ᵏqualiter ſit ſententiādum,cum appellatur
ab

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ab interlocutoria,videlicet vtrum in ſcriptis,rel ſine ſcriptis?
Et videt̄ qͦ ſine ſcriptis,qꝛ iſta ſentētia videtur interlocutoria
ſicut prima,argumento eius qͦ no.in c.fin.de re iudicata in cle
men.E cōtra vr̄,ꝙ debeat ſententiari in ſcriptis,ſicut appellat̄
in ſcriptis,⁊ cōteſtatur lis,qn̄ agitur parte p̄ſente,vt dictū eſt,⁊
ſic videt̄ lis ordinaria,⁊ ſic obſeruatur.Nā in cauſa appellatio
nis vertitur plus cognitionis,quā interlocutorie,qꝛ ꝑ hoc tota
10 cauſa deuoluitur ad ſuperiorē,vt ſtatim dicā.¶Sexto † que
ro,ſi ꝓnunciatur bene appellatū,an tota cauſa deuoluat̄ ad iu
dicē appellationis?De iure canonico non eſt dubiū,vt extra de
app.c.cordi.lib.vi.De iure vero ciuili pōt dubitari.Cy.C.de
te.ap.l.ꝑ.hanc.in vij.q.videtur tenere idē de iure ciuili,⁊ nihil
l allegat ad hoc.Tū hoc puto verū,l.qꝛ caſus eſt in l.ſi quis ꝓuoca
tione.C.de ap.ſm lec.Placet vbi ab iniuria facti,vel dicti,pōt
appellari ⁊ tota cā transfert̄ ad ſuperiorē.No.ꝙ dicit de iniuria
dicti.Si enim apparet,qͦ iudex grauauerit ptem,apparet ꝙ ei
fecit iniuriā dicto,ergo,⁊c.Si vero ꝓnunciaretur male appel
latum,tunc reuerteretur cauſa ad primum iudicē.d.l.intra vti
le.ſ.de mino.qͦ eſt verū,ſi appellatus voluerit:alias ſecus, vt
d c.cord.Quod ſatis poteſt dici verū de iure ciuili.Cum enim
appellando ab eo dixerit ſe grauatum,coram ſuperiore eſt per
conſequens litigandū,nec poteſt recuſare illum iudicem,quem
ipſe eligit.vt.C.de lit.conteſta.authen.offerarur.⁊ l.cum Papi
nianus.C.de ſentent.

ADDITIONES.

a Alexā.¶Inſeri cauſa.De hoc adde,ad ſciendū vtrū requirat̄ inſertio cauſe,vel nō Dic,ꝙ interlocutoria, que hꝫ vim diffinitiue ꝓpter duo ꝯcurrētia.Primo,qꝛ nō expectat aliā poſt ſe ⁊ ea lata iudex functꝰ eſt officio ſuo.Scdͦ ei imponit finē cōtrouerſie,de qua eſt queſtio,appellādū eſt ab ipſa,ea forma,qua appellat̄ a diffinitiua ⁊ pōt impugnari,⁊ iuſtificari appellatio ex nouis actis,ſicut appellatio a diffinitiua,⁊ hoc ideo,qꝛ miſtū tribui dꝫ extremo in quo potētius incaleſcit.l.queritur.ſ.de ſtat.homi.Que autē ſint iſte interlocutorie,vide ꝑ do.Ant.in rub.extra de re iud.ꝑ.lud in rub.⁊ in l.j.ſ.de re iud.Et iſta deciſio,⁊ cōcluſio vr̄ de mente Alb.Jo.And.in.c.ꝑuenit.ij.de app.⁊ clatius Bal.qui cā confirmat in l.minoribꝰ.C.de his quib.vt indig.quē ſequit̄.Pet.de.Anc.in l.iij.§.fi.ſ.de app.⁊ do.Ant.in d.c.ꝑuenit.ij.de ap.⁊ in.c.tua nos.eod.tit.de ap.Et ꝑ preditis bene facit pro pecuniā.C.de iudi.vbi.glo.qꝛ ſentit,ꝙ appellet̄ a precepto,dū dicit,ꝑ diffinitiuā ſententiā.Et ita tenet Bal.in in additio.Spec.in tit.de ap.in verſi.in his que cōtinēt publicā vtilitatē.⁊c.Sed cōtra hoc facit l.ait pretor.§.ꝑmittitur.de mino.vbi Bar.videtur ſentire ꝯ.Et poteſt reſpōderi,ꝙ ibi Bpr.male loquitur.⁊ ꝙ ſufficit ibi dicere in genere,tale p̄ceptū eſſe iniurioſum,id eſt,inuſtum.Uel.poteſt dici,ꝙ ibi loquit̄,quādo in appellatiōe fatebat̄ ſe debitorē minoris,⁊ ideo appellatio videbeat̄ fruſtratoria manifeſte,⁊ ſic nō valet ibi niſi inſerat̄ cauſa qꝛ iudex p̄cepit iniuſte.vt ſolueret minori carenti curatore.Secus aūt dico,qn̄ eſſet aliqua interlocutoria,que poſt ſe expectaret aliā diffinitiuā.Nō tunc in caſibus in quibus appellari poteſt,appellabitur vt a mera interlocutoria,vt no gl.in Cle.fi.de app.No.tamen.,ꝙ ſi ꝑ apertam naturā verborum ꝓnunciationis,apparet de iniuſticia,nō requiritur cauſa,ſm,Bel.in l.terminato.C.de fruc.⁊ lit expē.⁊ in d.l.minoribus Et an ſufficiat generalis cauſe inſertio,vide Bal.ꝙ nō,i l.eos.§.ſin autē.C.de app.i princ.⁊ dixi late poſt Bar.in l.ꝑtor.in ꝑnc.ſ.de ope.no.nun.⁊ no.Mod.in l.i.§.libelli.ſ.de app.⁊ vbi mādatur aliqd ꝑ interlocutoriā quod non poteſt mandari ꝑ diffinitiuā,appellatur ab ea ſine expreſſione cauſe Bald.in l.ante ſententie tēpus C.quorum app.⁊ ibi ſubdit,an ſit opus,ꝙ cauſa exp̄ſſa in appellatione ſit ꝓbabilis, necne,quod ſi nō eſt expreſſum in iure,eſt arbitrarium.⁊ hic vide ꝑ Imo ⁊ vide ſupradicta gloſſ.fi.in.c.fi.in vero inanes,de elec.lib.vj.⁊ Bald.i l.actori.C.de reb.cred.Que autē ⁊ qualis debet eſſe cauſa,dixi,poſt Bar.⁊ Ang.in d.l.pretor.in princ.de ope no unc.⁊ ibi limitaui de appellante,de quo etiam ꝑ Bal.in d.l.minoribus.C.de his quibus vt indig.Quid autē in confeſſo appellante,an debet cauſam exprimere,vide ꝑ doct.in l.fi.§.iuſſus.ſ.de appel.¶Adde,ꝙ ſpecialis inſertio cauſe requiratur,Bald,conſil.ccclxvij.j.lib.

b alex.¶Primo q̄ro.Utrū appellatio ab iterlocutoria d̄beat fieri in ſcriptis,adde Bar.in l.nec quicquā.§.vbi decretū.ſ.de offi.ꝓcōſul.⁊ vide Bald.⁊ Ang.in l.patris ⁊ filij.de vulg.⁊ pup.quod hodie eſt determinatum ꝑ.c.cordi.de app.i vj.Intelligo ſimpliciter idem habere locum interlocutoria habente vim diffinitiue,vt colligitur ꝑ doc.in cap. cupientis.de elect.lib.vj.vide Spec.⁊ Jo.And.in c.cordi.de app.in vj.⁊ eo.tit.in c.appellanti.in.iiij.gl.Sed an hodie valeat ſtatutū,ꝙ poſſit appellari ab interlocutoria ſine ſcriptis,vide Ro.in rubri.de arb.Et ad Bar.hic,adde Bal.in l.eos.§.ſin autē.⁊ ibi.Bart.in princi.C.de ap.⁊ vide per Modernos in l.j.§.libelli.ſ.de appel.¶Ab.extra queritur vltra Bar.an appellatio ab interlocutoria extinguat pronunciatū,vide Bar.in l.furti.§.j.in fi.ſ. de infantibꝰ Spe.in ti.de appella.§.reſtat videre.in fi.Et ad ſupra dicta ꝑ Bart.in ij.q.vide Bal.in l.fi.ſ.de in integ.reſti.⁊ C.de dila.i l.a procedente.⁊ in l.generaliter.§.j.C.de rebus creditis.⁊ Spe.in ti.de appel.§.nouiſſime.in verſi.ſed vt ſ.Quid autem in diffinitiua,vide Spec.in tit.de appel.§.nunc breuiter.in prin.⁊ in verſi.ſed autem.Et an debet pars citari,vide in cap.eum qui de dolo ⁊ contu.

c Ale.¶Dicēdū eſt.adde qͦ dixit Inn.in ꝓpoſito in c.cū cām.de re iud.⁊ no.in l.ſine.C.de dil.Quid autē ſi nō ſit appellatū a ſententia interlocutoria,vtrum intra tempus appellandi poſſit iudex ꝓcedere,vide no.Bal.in l.ita demum.C.de ꝓcu.⁊.in c.fi.de ap.in vj.⁊ ibi no.in l.a ꝓcedente.C.de dila.⁊ Bal.in l.generaliter.§.j.C.de re.cre.⁊ ad intellectum.d c.non ſolum.vide c.ex parte.de reſcri.⁊ vide d.Ant.in c.dilectus.ij.de reſc.⁊ vide Bar.in d.l.generaliter.§.fi.⁊ etiā Bart.in l.ij.C.de epiſco.audien.⁊ Inno.in c.ſuper his.de appella.

d Ale.¶L.intra vtile.Adde Bar.in l.ait pretor.§.ꝑmittit̄.verſi.quid ſi iudex.ſ.de minor.⁊ Anc.in cle.j.de dolo ⁊ contu.

e Alex ¶Non detulit.Adde ad hoc quod habes in l.arbitro.q ſatiſdare cogan.

f Alex ¶Et eſt no.Et ad Bar.hic,adde,qͦ eſt verum,ꝙ appellans rite,⁊ recte ad interlocutoria eſt exemptus ipſo iure a iuriſdictione iudicis a quo,⁊ ipſo iure nō valet proceſſus,nec ſententia,quā facit iudex a quo poſt appellationem.c.per tuas.de ſen.excom.⁊ c.licet.eo.ti.in vj.⁊ c.ad audientiā.⁊ c.dilectus.de appellationib.in tantū,qͦ non ſimaret̄ ꝑ deſertionē appellationis poſtea factā,vt eſt tex.in d.c.licet.Secus eſſet ſi ꝓceſſus fieret ꝑ deſertionem ꝑ iudicē a quo eſt appellatū,qꝛ tunc valeret:etiā ſi appellans nunquam fuiſſet citatus:imo qͦ plus eſt,ipſe vt verus contumax nō poſſet appellare ab interlocutoria, vel diffinitiua lata contra euꝫ abſentem,c.perſonas.⁊ c.ſeq.de ap.⁊ not.eo.titu.c.dilecti.Ubi vero quis appellaſſet ab interlocutoria iniuſte,vel non rite,vt quia non appellaſſet ab in ſcriptis,vel non expreſſiſſet cauſam grauaminis ſpecialiter,tunc clarū eſt,quia dicitur verus contumax,quod iudex a quo poteſt procedere ad vlteriora,eo amplius non citato.capitul.ij.de dolo ⁊ contu.in vj.⁊ Cle.j.eo.ti.Et ad hic dicta per Bar.vide doc.in c.ſuper eo.ij.de appellat.

g Alex ¶Uideatur recuſare.Qui non appellauit,amplius non eſt citādus.qꝛ eſt verus cōtumax.vt no.Inn.in c.ex ratione.de app.qͦ no.ad ea que dixit Bal.in l.ad executione.C.quo.ap.⁊ adde Bar.in l.qui Rome.§.Seia.de verb.obli.⁊ Bar.in l.fi.in d.l.intra vtile.de mino.

h Alex ¶Tertio quero.Utrum in cauſa appellationis ab interlocutoria debeat lis conteſtari.⁊ adde ad Bar.hic,ꝙ Bal.in aut.ſi omnes.C.ſi vt ſe ab here.abſti.firmat,ꝙ in interlocutoria nullo modo litis cōteſtatio requirat̄.Idē in auth.hoc ſacramētū.C.de iura.cal.⁊ idem Spec.in tit de lib.conce.§.nunc dicendū.⁊ domini de Ro.deciſ.vjij.⁊ do.Abb.Sicu.in c.Raynaldus.de teſta.licet Jo.Andr.in d.c.Raynaldus.dicat in interlocutoria requiri,in diffinitiua.non.

i Alex.¶L.appellanti Limita,niſi eſſet lata cōtra contumacē,vel abſentē,ſm Bar.in d.§.permittitur.quod eſt valde no.Et iſtis adde.Inn.in c.pe.de ope.no.nun.⁊ Bal.in l.inuitus.C.de proc.referentē Dy.⁊ Bal.in l.ij.C.de reſcin.ven.⁊ limita in hoc d.cle.appellanti.vt ꝑ Bal.in l.generaliter.§.j.C. de reb.cre.⁊ Inn.in c.qͦ ad cōſultationē.de re iud.voluit,ꝙ ſi lata iterlocutoria nō appellaui,poſtea a diffinitiua potero ex nouis,⁊ ex antiquis actis,ſeu cauſis reparare grauamē interlocutorie,qͦ not.⁊ vide Bar.in l.eos.§.ſin autē.C.d ap.⁊ ibi doc.⁊ vide Bar in d.l.generaliter.C.j.⁊ dicit no.Bal.in d.l.inuitus.ꝙ iſta regula fallit,niſi ꝓbatiōes de nouo emergāt.Et multis modis limitat d.cle.appellāti Bal.in l.ꝑ hanc.de tēp.ap.⁊ vno modo limitat ꝑ Imo.in l.recuſare.§.ſi quis alio.ſ.ad Treb.⁊ eſt dictū do.Ant.alias doc.in c.ex parte.d ap.Pluribꝰ etiā modis limitatur d.cle.appellanti.vt per Bal.in repe.l.ij.C.de reſcin.vēd Et ad d.cle.appellanti.vide.Bal.in l.arbitro,qui ſatiſ.cog.

k Ale.¶Quito.q̄ro.Adde,ꝙ tex.i c.interpoſita.hic alle.dicit,ꝙ appellatio iuſtificare,ſi appellās offerat̄ ſe ꝓbaturū cauſas expreſſas:ſꝫ quid ſi nihil ille dicat,dic,ꝙ idē,qꝛ illud ſubintelligit̄.tex.eſt multum no.in c.exhabita.de iud.quo caſu ſufficit ſe ꝓbare ad iuſtificationē appellantis,ꝙ ipſe obtulit ſe incontinēti ꝓbaturum,non autem requiritur ꝙ probet iuſte vel iniuſte appellatū,d.c.interpoſita.qͦ tene mēti.⁊ ad predicta adde Bal.in l.ante ſententie.C.quo.ap.⁊ not.ꝑ gl.magnam in fi.in c.Romana.de appel.in vj.

l Alex.¶Puto verū.Adde,ꝙ hoc eſt verū,etiā quo ad iudicē

delegatum ſine noua commiſſione, ſcdm Innocē. Hoſt. ⁊ Joan.
And. in ca. vt debitus. de appel. ⁊ not. Sali. in l, C. quando pro
uoc. ⁊ in l. ſi vt proponis. ⁊ in l. ſi preſes. C. quomodo ⁊ quando
iudex. Et ad Bar. hic, adde Bal. in l. intra vtile. in l. ſi de min.
⁊ in l. eos. in prin. C. de app. Et adde predictis Imo. in l. iudex
poſtquam. de re iudi. qui ſequitur Hoſti. in loco prealleg. ⁊ vi-
de que ibi dixi. ꝑ Pau. de Leaza. in cle. ſepe. ad fin. de appel. ⁊
d. c. vt debitus. eo. tit. de appellat. ⁊ ibi ꝑ do. Anto. Sed quid ſi
aliquis appellat ab interlocutoria, poſtea appellat a diffiniti
ua, vtrum vna abſorbet aliam? Bal. in d. l. generaliter. §. j. C.
de re. cred. tenet ꝙ non, ſed bene cogitur eligere quam velit p-
ſequi. Idem Innoc. in c. dilecto. de appellationi.

LEX V.

SI cuius. Apppellatione interpoſita, ſiue ſit
recepta, ſiue non. debet officiū iu-
dicis conquieſcere, ⁊ attentata reuocatur per ſuperi
1 orem. hoc dicit vſque ad ver. plane. † Nota ꝙ facta
appellatione pendente reuocātur per officium iudicis ad quē.
De quo ſ. de admini. tuto. l. chirographis. §. j. ⁊ per Joā. And.
de appell. c. non ſolū. lib. vj. ⁊ dicam j. titu. ij. l. j. ver. plane. Vi-
dete per vos.

§. Intra conſtituta. De iſto tempore. ⁊ de
alijs dicam. j. tit. j. l. j.

LEX VI.

SCiendum. Etiā appellatione non recep-
ta nihil innouari debet. Itē a-
poſtoli etiā refutatorij ita debēt dari. ꝙ partes quid
in eis continetur, intelligant. h. d. Opp. C. quo. app.
a nō reci. l. ij. ⁊ fi. Sol. Hoc intellige, niſi in caſibus,[a] in quibus eſt
notorium de iure appellationem nō debere recipi. vt in ſ...s.
Sed hic. quando erat certum, ꝙ debebat recipi. vel erat dubiū
Item de hoc an appellatio debeat recipi, cognoſcit ſuperior,
vt. j. tita. ij. l. i. Que cognitio fit ſummatim, vt C. quorum appel.
b non reci. l. j. ⁊ licet gl. ibi dicat. ꝙ requiritur plena[b] probatio. in
tellige quo ad probationem ſummariam. non quo ad ordinem
quia fiet forte. parte abſente ſecundum Inno. ⁊ Hoſtien. vt ipſi
dicūt extra de offic. deleg. c. paſtoralis.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Niſi in caſibꝰ iſtis. Adde Bar. in l. j. C. quo app. eo au-
tem caſu, quo iudex nō defert, tenetur parti leſe, ſecūdum Bal.
in rub. in fi. C. de pe. iud. ⁊ ꝑ iſtum tex. dixit Bald. in l. iij. C. de
ap. ꝙ vbi iudex a quo detulit appellationem iudici ad quem, te
netur admittere. Ei quando iudex a quo. vult recipere appel-
lationem, quid debet facere, vide Bal. ibi.
b Alex ¶ Requiritur plena. Adde Bart. in l. iiij. §. hoc autem.
in fi. de dam. infec. licet contrarium teneat in l. j. C. quo. appel.

LEX VII

1 ☞ Appellatio non admittitur in cauſa alimentorum, quando
petuntur officio iudicis: ſecus ſi iure actionis.
2 Appellationis ſemꝑ cum cauſa admittitur, etiam in omnibus
caſibus in quidus non admititur.
3 Appellari ab iniquitate legis vel ſtatuti quando poſſit.
4 Appellari quando poſſit ab actis extraiudicialibus.
5 In appellatione ab actu extraiudiciali debet inſeri cauſa, ⁊ p-
bari, vt attentata interim reuocentur.
6 Appellari ab arbitramento lato ꝑ arbitratorem poteſt ex iuſta
cauſa: ⁊ attentata interim reuocantur, ⁊ tenetur tempora appel
lationis obſeruare.
Arbitramentum eſt tranſactio.
Petens reductionem ad arbitrium boni viri ab arbitramen-
to non tenetur tempera appellationis obſeruare.
7 Appellare ab actu extraiudiciali, qui litem non finit, quando
quis poſſit.
8 Sententie maioris partis creditorum ſtatur, niſi minor pars
euidenter oſtenderet opinionem illorum manifeſtam cōtinere
iniquitatem.
9 Conſanguinei ſi plures diſcordāt in puella maritanda, tunc ap
pellatur ad ſuperiorem.
10 A venditione pignoris fienda ꝑ creditorem, quando poſſit ap
pellari.

SIres. Primo ponit regulam, quod ſi res dila-
tionem non recipit, non poteſt appella-
ri. Secundo hanc regulam declarat per tria exem-
pla. Tertio ponit duos caſus, in quibus nō licet ap-
pellari. qui non ponuntur in dicta regula. Secunda ibi, veluti.
Tertia ibi. item ſi ex ꝑpetuo. Ad primum, ſcilicet circa regulā,
gloſſ. ponit exemplum de l. conſtitutiones. ſ. de appella. ⁊ bene
1 Dy. ponit aliud exemplum, ſcilicet in cauſa alimentorum,[a] cui
a congruit quod j. ſequitur in text. de annona in vſum militum
deſtināda. Pro hoc facit in authē. vt lice. matr. ⁊ auie. §. illud.
⁊ hoc verum, ſi alimenta petuntur officio iudicis, ⁊ ſic ꝑpter in-
opiam, arg. ſ. de re iudica. l. ij. ⁊ de fer. l. ij. ſecus iure actionis,
vt. C. de appel. l. ⁊ maioribus. Ita dicit Gul. de cug. ſ. de his q
ſunt ſui, vel alie. iur. l. ij. ⁊ fuit opin. Marti. de Fano. vt refert
Specu. in tit. ö appella. §. in quibus. ver. ſi. ſed nunquid, quādo.
Et idem in alijs cauſis, que dilationem non recipiunt, vt d. §. in
quibus. verſic. octauo quando res dilationem. dic vt ibi. ¶ Se
quitur hic in text. † ne teſtamentum aperiatur: vt j. neue heres
ſcriptus in poſſeſſionē mittatur. cui cōcordat. C. quo. appel. nō
recip. l. quiſquis. Joā. And. extra de offic. deleg. c. j. intelligit, ꝙ
b non poteſt appellari. niſi adiecta cauſa[b], ⁊ ſic debet inſeri cauſa
ſicut in appellatione ab interlocutoria. Dixi ſ. eo. l. ij. ¶ Seq
tur in text. ſi ex ꝑpetuo edicto aliquid decernatur non licet. ap-
pellare. Gl. alleg. ſ. de appel. l. ex cōſenſu. §. fi. Ex quo intelligi
tur hic, ꝙ ſi contra tumacem peremptorio edicto citatum ali-
quid decernatur, non licet appellare. Alij intelligunt ꝑpetuo
3 edicto, id eſt, lege perpetua. Et ſic dicūt hic † caſum, ꝙ ab iniqui
c tate legis. vel ſtatuti nō poteſt appellari[c]. Facit j. de verb. ſig-
ni. l. ſi qua pena. ſm Dyn. Iſtam queſtionem poſui in l. omnes
populi. ſ. de iuſt. ⁊ iur. ⁊ ibi dixi ſic. Statutum ſit generale, nō
poteſt appellari, vt hic ſm Dy. ⁊ d. l. ſi qua. ⁊ l. ij. §. exactis dein
de. ſ. origi. iu. vbi videtur caſus Sed ſi fieret contra certam ꝑ-
ſonam, tunc poſſet appellari, vt ſ. qui, ⁊ a quibus. l. ſi, priuatus.
⁊ de poli. l. toties. in fin. ⁊ ſ. de appella. l. ſi conſtat. Dico etiam
ſi ſtatutum prima facie eſt factum generale, ſed in veritate con-
d tra vnam perſonam factum eſt, vt ſepe accidit.[d] poteſt per ſu-
periorem corrigi, ar. ſ. de doli excep. l. in fi. put ponit de dolo,
qui committitur in legibus condendis: verumtamen Cynus
dicit. §. que ſit longa conſue. l. ſ. in iiij queſtio. principali, circa
fi. ꝙ ſi ille, qui ex tali ſtatuto leditur, contradicit non nocebit ſi-
bi. Quod limita ſecundum ea, que no. Jno. in c. cum acceſſiſ-
ſent extra de conſti. ¶ Sequitur in tex. Item quo minus pignus
vēdere liceat, appellari nō poteſt. duobus modis intelligit gl.
Uno. ꝙ a ſnīa iudicis. in qua continetur, ꝙ facte ſunt denūciatio-
nes debitori a creditore nō pōt appellari, qd intellige. ſine cau
ſa. Si enim iudex grauaret ex cā poteſt appellari, ſicut ſi excede
ret modū in exequendo, vt C. quo. app. nō recip. l. ab executione
Alio modo intellegitur, ꝙ ab ipſa venditione non poteſt appella
ri, cum nulla precemit ſententia, ⁊ ſic nō eſt actus iudiciarius.
4 † Et ſic ſm hoc habes caſum. ꝙ ab actibus extraiudicialibꝰ nō
pōt appellari. Cuius rei gratia iſtud examinemus. Utrū ſit ve
rū, ꝙ de iure ciuili ab actibꝰ extraiudicialibꝰ nō pōt appellari.
Tex. t. videtur ꝙ ſi, ſ. de ap. l. a ſentētia. §. idē reſcripſit. vbi dicit.
qd a trāſactione appellatur, licet gl. ibi deſtruat illam text. ⁊ di
cat, ꝙ legatarij non appellāt, ſed actione ex teſtamento petunt
legata. ¶ Sed antequā ꝓcedam vlterius, quero quid releuat,
vtrum ibi legatarius appellet, vel agat actione ex teſtamento:
Reſpōdeo, ſi dicimus poſſe appellari, a die appellatiōis inter-
poſite omnia attentata reuocabuntur per officium iudicis ad
quem appellatur, etiā antequam vincat in cauſa appellationis
vt ſupra eodem l. ei cuius. ⁊ infra titulo ſecundo. l. j. ⁊ ibi dicā.
Si nō poſſet appellari, hoc nō cōtingeret. Quid ergo dicemus:
De iure Canonico non eſt dubium, quod ab actibus extraiudi
cialibus, ex quibus quis grauatur. vel dubitat ex cauſis veriſimi-
libus ne grauaretur, pōt appellari, vt extra de appellatio. c. bo
ne memorie. ⁊ talis appellatio non eſt proprie appellatio ſed
ꝓuocatio ad cauſam, vt extra de appellatio. cap. cum ſit Roma
na. verſic. ſi vero. Hoc premiſſo arguo ſic, ſolum in nunciatione
noui operis reperitur, ꝙ facta nunciatione extra iudiciū ſi qd
attentetur, deſtruetur ſolum ex hoc, ꝙ attentatū eſt poſt nun-
ciationem, l. j. ſ. de no. ope. nun ergo in contrarium eſt ius com
mune. Et pro hoc videtur hic caſus. Solu. Dic, quidam ſun
actus, qui fiunt extra iudicium per modum cuiuſdā iuriſdictio
nis, vt electiones ad officia. ⁊ in iſtis ſine dubio poteſt appellari
cū diſtinctione, vt dixi ſ. qn̄ app. ſit. l. j. §. ſolent. Et idē, de alijs
que fiunt inter plures, ad quos ſpectat aliquid facere, vt ad vni
uerſos, vt extra de his que fiunt a maio. par. c. j. ⁊ ibi de hoc. ⁊ C.
de appe. l. ſi ad ſcribatum. ⁊ l. ciues. cum ſi. Quidā ſunt actus, q
exercetur aliter, quā per modum iuriſdictionis. nec ſpectāt ad
plures vt vniuerſos: ſed vt ſingulos. ⁊ tūc aut ſunt actus, q im-
ponūt finem litibus, vt trāſactio, vel iuſiurādum. ⁊ tunc ſine du
bio nō poſſunt appellare partes quorum cōſenſu factū eſt: ſed
alij, qui lederentur, appellare poſſunt. d. l. a ſentētia. §. idem re-
5 ſcripſit. non faciendo vim litere. Et eſt † aduertendū ꝙ in tali
appellatione oportet, ꝙ inferatur cauſa legitima ⁊ probabilis
vt ſi dicātur in fraudem eorum factū, vt expreſſe dicit tex. in d. §.
idem reſcripſit. Sic ergo ille tex. cum iure canonico concordat
nec eſt qui repugnet. quare illum text. gloſſando deſtruimus. ⁊
6 ſic iudicimus diſcordiam inter ius canonicum, ⁊ ciuile. † Eadē
ratione dico, ꝙ cum arbitramentum arbitratoris aſſumpti
ſuper

ſuper aliqua lite,finiat litem,⁊ ſit tranſactio ꝙ ille contra quē
g feretur,ex cauſa poterit appellare,[g] ⁊ habebit p̄dictū effectū
vt attentata interim reuocētur,vt dictū eſt,per d.§.idem reſcri
pſit.⁊ debebit obſeruare tempora appellationis,vt in c.ſicut
appellationem.de app.in cle.Si tñ nolit appellare.ſꝫ alias iu-
re actionis,vel officio iudicis petere ad arbitrium boni viri
reduci,nō tenet obſeruare illa tēpora:ſed ſeruatur id,qḋ dixi
7 in l.ſocietatē.§.arbitrorū.ff.p ſoc.Ꝫ vero non †eſt actus,qui li
tem finiat,tūc aliqñ eſt actus factus,ceptꝰ,⁊ perfectꝰ:aliquando
ceptus tantū,nondū perfectus:aliquādo nec ceptꝰ,nec p̄fectus
ſed cōminatus.Primo caſu neſcio de iure ciuili,ꝙ poſſit appel
lari,ſunt tñ alia p̄dita remedia,vt ꝙ indebite factū eſt,tollat,
vt interdictū,ꝙ vi aut clam,⁊ actio a que pluuie arcen.⁊ multa
ſimilia,⁊ omnia interdicta reſtitutoria.Scḋo caſu habemꝰ nun
ciationem noui operis,tñ in illa hoc eſt ſpeciale,ꝙ talis nūcia
tio,vel p̄uocatio ad cauſā,nō requirit.l.j.in prin.⁊ ibi no.ff.de
noui ope.nun.in alijs vero hoc nō reperio,ſē p eo ꝙ timemꝰ p
fici,poſſumus dicere idē,quod ſtatim dicā.Tertio caſu,qñ actꝰ
eſt ceptus,nec p̄fectus,ſed cōminatus,vel de eo veriſimliter du
bitatur ex iuſtis cauſis,tūc dico,qḋ in omnibus caſibus.in qbꝰ
iudex poteſt adiri,⁊ eius officium implorari,ne fiat,in illis extra
h iudiciū pōt appellari,[h] hoc eſt ſupponere ſe p̄tectioni talis iu-
dicis,⁊ p̄teſtari ex eius parte,vt nulla fiat nouitas,tūc ſi poſtea
uerit ad iudicē,reuocabunt attentata interim.l.de pupillo.§.
ſi quis ipſi pretori.ff.de no.oper.nun.⁊ d.c.bone memorie.ex-
tra de ape.Sꝫ iſto caſu debebit talis appellatio,ſeu p̄teſtatio
i fieri inſerta iuſta,⁊ veriſimili cauſa,i d.c.bone.⁊ ar.C.de his q
cōſu.l.j.Pone aliqua exēpla,timeo ne quis me offendat in per
ſona.vt C.de his qui ad eccl.cōfu.l.denunciamus,vel timeo,ne
8 res mee indebite occupent.l.iij.in fin.C.qui bo.ce.poſ.Vel †po
ne,in caſibus.in quibꝰ ſtatur ſñie plurium creditorū,vel maio
ris partis,vt ff.de pac.l.maiorem.⁊ l.ſi plures.Quod intelligo
niſi pars minor oſtenderet euidenter,ꝙ opinio illorū manifeſ
tā cōtineret iniquitatē,ar.ff.ḋ inoffi.teſt.l.ſi pars.iſto caſu pars
minor poterit appellare a ſñia,inſerta illa cauſa manifeſte ini-
quitatis,⁊ per hoc maior pars p̄hibet vltra aliquid attentare,
⁊ ſi qd fecerit,reuocabit.Itē exēplum eſt in pluribus cōſangui
9 neis,cum diſcordāt †de maritāda puella,[k] q2 appellabit ad ſu
k periorē,ar.C.de nuptijs.l.j.⁊ l.vidue.⁊ l.in cōiunctione.Nunc
10 †in p̄poſito in caſu huiꝰ legis,a venditione pignoris non poteſt
appellari,ſ.ſimpliciter,⁊ ſine cauſa.Sed ſi creditor vellet p mo
dica quantitate vendere rē magni p̄cij,vel cum debitor eſſet
paratus ſoluere,noluit recipere,iudex aditus vēditionē fieri
p̄hibebit,ſi dicto modo appelletur venditio inhibetur,⁊ ſi fiat,
reſcindetur,vel.C.ḋ diſtr.pig.l.ſi reſiduū.⁊ l.quādiu.⁊ qḋ ibi no
⁊ ff.de reſcin.ven.l.pe.que lex hoc ſatis aperte p̄bat.Ad p̄di
cta optime facit.C.ſi quacunqꝫ p̄di.po.l.j.vbi fit ſimul p̄teſta
tio,⁊ ſupponit quis ſe iuriſdictioni alterꝰ iudicis,vt ibi p Cy.
Et ſi dices,illa facit contra,q2 ſi ibi eſt ſpeciale,ergo in contra-
riū eſt ius cōe.Sed ibi eſt ſpāle in hoc,ꝙ ex iuſta cauſa appel-
latur ab omni grauamine futuro,etiam per viam ordinis iudi
ciarij,ſuſpenditur iuriſdictio ordinaria.Predicta autem que
dixi,loquuntur in actibus extraiudicialibus.

ADDITIONES.

a Alex.¶Cauſa alimētorū.A ſñia lata in cauſa alimentorū nō
appellat,adde Bart.l.Mela.⁊ qḋ ibi dixi de ali.⁊ cibar.legat
in l.ſolent.e.ti.⁊ Guid.de Suz.in l.de alimētis.C.de trāſa.⁊
Bal.in l.nemini.C.ḋ ſumma trin.¶Adḋ ꝙ Gui.de Suz.i l.
ſi iudex.ff.ḋ his q ſunt ſui vel alie.iu.vt refert.Jo.And.i addi.
ad Spe.i loco alle.p Bar.tenet,ꝙ pōt appellari a ſñia lata ſu
p alimētis p̄ſtādis,maxime,ſi habeat.vñ ſe alat,⁊ ſi nō habe-
at,appllās teneat interim p̄ſtare alimēta appellato.Tñ Jo.
And.de hoc ſe remittit ad cap.cū ſup electione.de cauſa poſſ.
b Alex.¶Adiecta cauſa.No.ꝙ in caſibꝰ in qbus eſt prohibita
appellatio,intelligitur ſine cauſa:ſecus cū cauſa.Idem tenet
Bal.in l.quiſquis.C.quo.app.⁊ in l.i.C.ſi de mo.poſ.
c Alex.¶Appellari.Vide Bald.in l.a iudicibus.C.de app.⁊
in l.quiſquis.C.quo.app.⁊ in l.j.ff.de legi.⁊ ideo dicit Bal.in
l.j.C.ex delic.defun.ꝙ a pena non poteſt appellari,cum ſit a
lege impoſita.Et vide ad p̄dicta Bal.omnino in l.j.§.ſimili
qꝫ modo.i.C.de lati.lib.tol.Ab extra iſte text.facit,ꝙ in cauſa
damni infecti nō poſſit appellari,de quo vide Spec.in titu.de
offi.iud.§.iudicis officiū.in verſi.ſed an eiſdē.⁊ in tit.ḋ app.§.
in quibus.in vſ.ſed modo q̄ro.iudex.Sed dubiū facit l.placet,
vt iudicibꝰ.C.ḋ ped.iud.iunctis his,q̄ no.in §.duas.in l.iiij.ff.
ḋ dā.infec.Et pōt dici,ꝙ vbi cauſa nō recipit dilationē,nō poſ-
ſit appellari,vt hic p Bar.⁊ in l.iiij.§.hoc autē.ḋ dā.infec.Sed
an a ſententia lata,ꝙ faber recedat,nec ſtet iuxta ſcholas,iuxta
ea q̄ no.per Bar.in l.j.ſolu.matr.in fi.poſſit appellari:Bald.
multū no.in l.j.in fi.C.ſi de mo.poſ.tenet ꝙ non,p hanc legem.
quod no.Et adde,ꝙ a ſententia lata ſuper executione nō poteſt
appellari.ſm Bal.in l.ij.C.quando fiſ.vel priua.Bar.videt ti
nere contrarium in l.a diuo.§.in venditione.verſi.quero qual
ter.⁊ ibi vide que dixi.de re iud.⁊ quod dixi.j.eo.l.fi.
d Alex.¶Sepe accidit.Quādo dicatur dolus eſſe in lege,vel n
idē qḋ dicit hic Bar.tenet Bal.in l.quiſquis.C.quorū appella
e Alex.¶Nō nocebit ſibi.Adde Ang.in l.ij.ff.qḋ quiſque iur.⁊
in.j.cōſtit.Codi.§.quibus.in fi.⁊ qḋ dixi in l.fi.ff.de iuſti.⁊ iure
f Alex.¶Sed p̄uocatio.Adde qḋ no Bar.in l.j.in prin.in viij.
q.de ope.no.nun.Et vide ꝙ.no.Inn.in.c.quintaualllis de iure
iu.vbi vř dicere,ꝙ in iſtis iudex non tenetur ſeruare iudiciariū
g ordinē,⁊c.Pom.¶Poterit appellare.Idē tenet,Ro.in d.l.
arbitro.⁊ in conſ.cclxi.⁊ in rub.de arb.ſed cōtra tenet Bal.in.
l.hi q ad ciuilia.C.ḋ ap.⁊ in rub.C.de ap.⁊ Abb.in cōſi.xxxviij
inci.Cacus i effectu talis eſt,duo ciues.vol.j.⁊ vide Adḋ cōſi
cvſ.volu.iiij.¶Alex.An ab arbitamēto poſſit appellari,dic vt
hic.Adde ꝙ contrariū tenet Bal.in l.hi qui ad ciuilia.C.de
ap.⁊ aliqd p Ro.in rub.de arb.⁊ qḋ dixi poſt Bart.in l.nō diſ-
tungremus.§.eū quidā.de arb.⁊ Bar.in l.ſocietatē.§.arbitro
rū.ff.p ſoc.in ver.quero qs erit iudex.Et ꝙ nō appelletur ab
arbitramēto.videtur tenere expreſſe.Jo.And.in ad Spe.titu.
de ap.§.in quibꝰ.in ver.quid ſi cōuenit.in verbo,priuatorū.re
tuli in d.§.arbitrorū.Et vide per Mod.in l.a ſententia.§.he-
redes.⁊ §.ſecus.ff.de ap.⁊ per Bal.in rub.C.ḋ ap.vbi tenet,ꝙ
non appelletur:⁊ quid ſi de facto appellaretur,⁊c.Adde quod
ab arbitramento poſſit appellari ex iuſta cauſa,Bald.conſil.
cccxliij.l.lib.
h Alex.¶Poteſt appellari.Et tenet mēti ꝙ in extraiudicialibꝰ
non ſufficit cōtradicere niſi appelletur expreſſe,⁊ ſpecialiter qñ
qs grauatur,vt ſingulariſſime dicit Inno.⁊ ibi eſt text.in c.qḋ
ad conſultationē.de re iud.⁊ voluit Ang.⁊ Imo.in l.ille a quo.
§.ſi de teſtamento.ff.ad Treb.quod in practica.
i Alex.¶Veriſimili cauſa.Not.ꝙ appellatio ab extraiudicialib.
regrit verū,⁊ iuſtā cauſā.⁊ ꝙ p̄betur,nec ſufficeret offerre ſe
probaturum:ſecus quando appellatur in iudicio,vt in c.inter-
poſita.de adpellat.⁊ tenet Inn.in c.cum inter canonicos.de ele
⁊ videtur tex.in c.j.de appel.in vj.quē alle.ad hoc Bar.in l.j.in
ix.q.in prin.ff.de noui ope.nun.vide Bar.ff.ea.l.in prin.
k Alex.¶De maritanda puella.Si diſcordant agnati de mari-
tanda puell.appellatur ſuperiorē.vide qḋ in ſimili no.dixit
Bart.in l.ſi cum dotem.§.eo autem tempore.ſol.ma.⁊ iſtud re
fert Bal.in l.in coniuntione.hic alle.

De libellis dimiſſorijs. Tit.vj.

LEX VNICA.

☞ Apoſtoli quando petuntur non ſufficit dicere,peto apoſto-
los,⁊ iterum peto,ſed conſuetudo hoc approbat.
2 Apoſtolos qui non petit vel non proteſtatur videtur appella-
tionem deſerere.
3 Pars,cui ſtatutum eſt tempus ad accipiendū apoſtolos,ſi nō
vadi,cadit appellatione.
4 Tempus appellādi hodie eſt decem dierum,⁊ licet tempus
petendorum apoſtolorum non ſi timmutatum,tamē intra eun
dē terminum debent peti.
5 Tempus datur ad proponendam querelā de iudice,qui appel
lationi nō detulit vel apoſtolos denegauit,item qḋ ſtatuitur ad
comparendum coram iudice ad quem non eſt immutatum.
6 Tempora que ſtatuebantur ad producendam appellationē co
ram iudice ad quem.item inchoandi proceſſum,item exercende
⁊ finiende appellationis,hodie ſunt immutata:q2 datur annus,
⁊ ex cauſa biennium.
7 Tempus non currit,quando cauſa examinatur in auditorio
principis.
8 Tempus appellationis interponende a munerum nominatio
ne quod ſit.
9 Cauſa lagitima dandi biennium eſt,ſi appellans in vltimo mē
ſe primi anni comparuerit per eum non ſteterit.
a Poſtappellationem.[a] Que
ro,qḋ ſit iſtud tempus:Dicit gl.ꝙ xxx.dierum,l.iudi
cibꝰ.C.eo.⁊ gl.male dicit in l.j.in fi.ff.ḋ appel.
1 ¶†Quero,an ſufficiat ſi dico.peto,⁊ iterum pe
to:Certe non.ar.eius qḋ no.l.iiij.ff.de pig.act.
ſed de conſuetudine eſt hodie approbatum,vt de ap.c.ij.in clē.
2 ¶Quero.†Dicitur hic,quod debet proteſtari:ſed intra quod
b tempus[b]:habuiſtis not.in l.eius qui.in fin.ff.titul.proxi.quod
ſi non proteſtor hoc modo,vel ſi non petam apoſtolos,tunc vi-
3 deor appellationem deſerere.¶Quero,†quid ſi iudex ſtatuit
terminum ad accipiendum apoſtolos,⁊ pars non vadit:Di